

România apicolă

România apicolă

FONDATĂ ÎN 1916

Revistă lunară de informare tehnică și științifică,
schimb de experiență și opinii editată de Asociația
Crescătorilor de Albine din România

Anul LXXXIII * Nr. 1 * ianuarie * 1999

CUPRINS

- 2 Elisei TARȚA: Maximă atenție exportului de miere
- 3 x x x: În atenția tuturor apicultorilor!
- 4 Ștefan SĂVULESCU & Elisei TARȚA: Problema Nr. 1 a apiculturii - exportul de miere
- 11 Laurențiu ROȘU: Calendarul lucrărilor apicole în lunile februarie și martie
- 12 x x x: Mierea și ceara la TVR
- 13 Vasile POPESCU-ALBINĂ: Stimularea ritmului de dezvoltare al familiilor de albine prin completarea proviziilor proteice
- 15 George D. VASILIU; Ion POPESCU: O metodă simplificată de determinare a ponteii medii la matcă și a puterii familiei de albine
- 18 Emilian TELEGARIU: Reuniuni ale apicultorilor
- 19 Mihai LISOVSCHI: Omologarea remorcilor tip pavilion apicol
- 22 Dan CIUBLEA: Apicultorii județului Timiș – beneficiarii unui amplu program de formare și informare în domeniu
- 23 Victor NEAGU: Ecouri la o prestigioasă reuniune zootehnică
- 24 Precizări importante de la Registrul Auto Român
- 25 Costin NEDELICU: Gânduri la început de an
- 26 x x x: Păreri despre revista noastră
- 27 x x x: Reclamă: Fumidil B®
- 28 Mihaela ȘERBAN: *APIMAGAZIN*: Carl SHAFER: Se poate prevedea prețul micrii; Uleiurile volatile împotriva varroozei; Marla SPIVAK, Gary S. REUTER: Performanța familiilor de albine cu comportament igienic într-o stupină comercială; Karsten MÜNSTER, Uwe LANG: Mierea – riscuri și efecte adverse; A. MATHISON: Situația locii americane – dilema industriei apicole; Profil: Dr. Hachiro SHIMANUKI.

Coperta I: Familiile de albine au iernat bine.
Pentru ca această stare să continue până la desprimăvărare,
când va trebui să avem familii puternice și sănătoase,
supravegherea atentă a stupinei este obligatorie.

Citiți articolele din pag. 11 și 13.

(Diacolor: Constantin DINA)

Coperta IV: Macheta arh. Cristian MAIMADUC

LEI 7000

Tiparul executat în Tipografia I.L.T.E.A. APIMONDIA-București

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. ELISEI TARȚA

(Președinte executiv,
redactor șef)

Ing. ION MILOIU

(Secretar general de redacție)

Biol. MIHAELA ȘERBAN

(Redactor responsabil al rubricii
APIMAGAZIN)

Dr. DAN IONESCU

Bioch. CRISTINA MATEESCU

Ing. EUGEN MĂRZA

Prof. VICTOR NEAGU

Col. (rez.) TRAIAN PAȘCU

Ing. ION POPESCU

(membri)

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
REVISTEI "ROMÂNIA APICOLĂ"

Str. Thomas Masaryk nr. 17,
București, sector 2, cod 70231; tel.
211.47.50, fax 211.80.30,
telex 11 205 apirom r; cont virament
45960102 Banca Agricolă S.A.
Sucursala Municipiului București.

MULȚUMIRI

*Cu prilejul Crăciunului și al
Anului Nou 1999 redacția și
Colegiul ei au primit mai
multe mesaje scrise, felici-
tări, telefoane și urări prin viu
grai de la cititorii noștri fideli,
colaboratori, susținători și
prietenii ai revistei noastre
care în acest an aniversază
83 de ani de la apariția
primului număr.*

*Dintre mesajele transmise
de persoane și personalități
din cele mai diverse medii
sociale din țară și străinătate
reproducem trei în pagina 26.*

*Tuturor celor care ni s-au
adresat le mulțumim transmi-
tându-le sincere și calde
urări de sănătate, prosperi-
tate și bucurii mai multe în
acest an.*

În numele
COLEGIULUI DE REDACȚIE,

Elisei Tarța
Redactor șef

MAXIMĂ ATENȚIE EXPORTULUI DE MIERE

A fost tema centrală înscrisă pe ordinea de zi a ședinței Comitetului Executiv al Asociației Crescătorilor de Albine convocată statutar în a doua jumătate a lunii decembrie (joi 17) a anului trecut. Au fost prezenți membrii Comitetului Executiv, domnii: ing. Aurel Mălaiu, președinte; ing. Eugen Zorică, secretar general; ing. Ștefan Săvulescu, vicepreședinte; ing. Ioan Fetea, vicepreședinte; ing. Ilie Tudoran, vicepreședinte; ec. Nicoale Platon, director economic; ing. Dan Ciublea, ec. Aurel Măndru, dr. Ion Mitrea, dr. Cornel Petrescu, ing. Vasile Puf – membrii; și invitați domnii: ing. Eugen Mârza, președinte de Onoare al A.C.A.; ing. Ion Popescu, secretar tehnic, Leonaș Cihovschi, consilier juridic și ing. Elisei Tarța, redactor șef.

După supunerea la vot de către dl. președinte Mălaiu a ordinii de zi s-a convenit ca principala temă a dezbaterilor să o reprezinte contractarea, achiziția, valorificarea internă și la export a mierii de albine în anul ce se încheia și perspectivele pentru 1999.

Rezultatele economico-financiare ale unităților din structura asociației pe 9 luni ale anului 1998 au fost prezentate de dl. director economic Nicolae Platon, fiecare participant având în mapă sinteza acestor rezultate și comparația lor cu cele înregistrate la 30 septembrie 1997 la principalii indicatori economici: venituri, cheltuieli, profitul brut și profitul net. Chiar dacă pe ansamblu veniturile înregistrate la 30 septembrie 1998 comparativ cu 1997 au fost mai mari cu 8%, profitul net s-a situat doar la 53,8% față de cel înregistrat la aceeași dată a anului trecut. Din materialul prezentat de dl. director economic Platon au reținut că *“Această situație a fost determinată de faptul că în anul 1998 S.C. Complex Apicol S.A. , pentru a impulsiona achiziția de miere prin unitățile A.C.A. a stimulat prețul de achiziție prin diminuarea profitului reținut din operațiile de procesare a mierii destinate exportului și care s-a situat la circa 1% față de anii precedenți când acesta a fost de circa 5-6%”*.

Tot în expunerea amintită s-a precizat: *“Ca un element de informare este de reținut că la 30 septembrie 1998 cantitatea de miere preluată prin unitățile A.C.A. a reprezentat 88,3% din cea achiziționată în anul 1997 (până la 31 decembrie), respectiv 2.350 tone”*.

S-a subliniat că: *“Legat de achiziția și valorificarea mierii la export, în anul 1998 și în perspectiva anului 1999 se reține faptul că s-a restrâns în mod semnificativ începând cu luna august (1998) cererea, ajungându-se la situația de a opri achiziția. Pentru mierea de albine, ca de altfel și pentru alte produse agro-alimentare care fac obiectul exportului pe piața vest europeană, exportatorul se confruntă, începând din 1998 cu o serie de dificultăți legate de:*

- *restricții impuse de Uniunea Europeană cu privire la calitate, respectiv prezența antibioticilor în miere.*

În situația în care Programul de monitorizare elaborat de Comisia Consiliului Uniunii Europene se va pune în aplicare (începând) cu 1 ianuarie 1999, face incert exportul mierii de albine în țările vest europene. În cazul în care nu se întreprind măsuri pentru a opri tratarea unor boli la familiile de albine cu antibiotice și în mod deosebit cu streptomycină;

- *lipsa cererii, prin scăderea consumului și a ofertei din partea țărilor mari producătoare la prețuri cu mult sub cele acceptate pe piața românească”*.

Domnul președinte Mălaiu a informat pe cei prezenți despre situația organizatorică din unele filiale județene cu probleme: Bistrița Năsăud, Giurgiu, Bacău și Brăila. În discuții nu au fost ocolite situațiile economice nesatisfăcătoare din filialele județene Harghita și Caraș Severin. Problemele amintite și cele prezentate în continuare au fost abordate în luările de cuvânt ale domnilor: A. Mălaiu, N. Platon, Șt. Săvulescu, I. Tudoran, I. Mitrea, I. Fetea, V. Puf, I. Popescu, D. Ciublea, A. Mândru.

În continuare dl. vicepreședinte ing. Ștefan Săvulescu, director general al S.C. Complex Apicol S.A. a prezentat situația contractărilor, achizițiilor, valorificării la intern și exportul de miere în cursul anului 1998 și perspectivele pentru 1999. Nu mai insistăm asupra expunerii domnului Săvulescu pentru că în paginile următoare publicăm un amplu interviu care, credem noi, lămurește într-o manieră de transparență deplină aspectele abordate de domnia sa în ședință.

Nu putem încheia relatarea noastră fără a sublinia apăsător așa cum am făcut-o și în alte ocazii că prezența streptomicinei în mierea anului 1999 va determina din partea partenerilor din Europa refuzul cumpărării mierii românești. Dacă se va întâmpla așa stupăritul național va intra într-un con de umbră falimentar și extrem de periculos atât pe termen scurt cât și pe termen lung.

De fapt această apreciere a reieșit și din intervențiile participanților insistându-se asupra unor măsuri rapide și hotărâte de automonitorizare menite rezolvării favorabile a situației create prin Programul de monitorizare al Comisiei Consiliului Europei.

La sfârșitul ședinței au fost rezolvate unele probleme punctuale legate de activitatea curentă. (E.T.)

ÎN ATENȚIA TUTUROR APICULTORILOR!

Începând cu anul 1997 au fost înregistrate refuzuri repetate de loturi de miere din țara noastră de către partenerii externi, datorită punerii în evidență a streptomicinei peste limitele admise de normele unificate ale țărilor din Comunitatea Europeană.

Acest fapt se datorează utilizării în mod absolut nejustificat și abuziv de către apicultori a streptomicinei *în prevenirea și combaterea bolilor bacteriene ale albinelor* și a așa-zisei stimulări a mătcilor. Subliniem că aceste practici conduc - pe lângă impurificarea mierii și ca urmare refuzul ei la export și la apariția fenomenului de rezistență a agenților etiologici la efectele acțiunii medicamentelor recomandate de specialiști nerealizându-se scopul scontat în tratarea și combaterea bolilor respective.

Pentru evitarea acestor neajunsuri atenționăm încă o dată pe această cale, apicultorii din întreaga țară să evite cu desăvârșire streptomicina și numai în cazul apariției bolilor bacteriene să folosească preparatul LOCAMICIN pulbere (pe bază de oxitetraciclină) conform prospectului, tratamentul trebuind să fie obligatoriu susținut de măsuri severe de dezinfecție, topire a fagurilor proveniți din familii bolnave și de schimbarea mătcilor.

Asupra aspectelor relatate revista noastră a atras atenția în mai multe rânduri, începând cu anul 1997 iar Filialele A.C.A. județene au primit oficial mai multe circulare pe această temă. Din păcate, practicile păguboase datorită cărora apare streptomicina în miere au continuat. Ele trebuie să înceteze imediat și definitiv pentru că altfel nu vom putea fi competitivi la exporturile de miere realizate cu partenerii noștri tradiționali sau mai recent, nerealizându-se interesul principal al apicultorilor - profitul obținut ca urmare a valorificării corespunzătoare a celui mai important produs al stupului - mierea.

DEPARTAMENTUL TEHNIC
AL A.C.A.

LABORATORUL DE PATOLOGIE
A ALBINELOR DIN I.C.-D.A.

PROBLEMA NR. 1 A APICULTURII – EXPORTUL DE MIERE

Interviu cu Dl. ing. Ștefan Săvulescu, Director General al S.C. "COMPLEX APICOL" S.A., Vicepreședinte al A.C.A. din România

■ În numărul 9 pe luna septembrie 1998 a revistei noastre, la rubrica APIMAGAZIN am publicat două paragrafe dintr-un articol intitulat: "*Variații ale comerțului mondial cu miere*" apărut în *American Bee Journal* (Jurnalul american al albinei) nr. 4/1998 în care autorul – dl. John B. Parker, statistician al guvernului SUA – preciza: "*Exporturile de miere din România s-au dublat între 1993-1995, ajungând la 2050 de tone și s-au dublat din nou în 1996 când aproximativ din exporturi au mers în Germania*". Cum comentați aceste date?

◆ Referindu-mă la articolul d-lui Parker se cuvine să fac câteva corective și anume: Domnia sa estimează exporturile de miere din România în perioada 1993-1995 la un nivel care nu reprezintă nici măcar 50% din cât s-a realizat practic în 1989. În legătură cu această problemă încă mai sunt multe resurse care nu au fost puse în valoare și apoi se pare că nici o evidență centralizată a cantităților exportate anual nu există. Firmele care au activitate în acest domeniu nu se știe unde sau dacă raportează volumul tranzacțiilor lor. Până în 1989 exista o Direcție Centrală de Statistică care pe lângă acele recensăminte anuale ale familiilor de albine ce ofereau o imagine a evoluției anuale a efectivelor la nivel național și paralel cu această evoluție urmăreau și producțiile realizate oferind date oficiale – acestea situându-se la o medie multi-anuală totală pe țară de 16-17.000 de tone din care, mai mult de jumătate, adică 8000-8600 de tone erau destinate exportului. Deci față de cantitățile prezentate în textul din APIMAGAZIN la care ne referim rezultă că încă mai există posibilități de creștere a cantităților de miere posibil de exportat. La ora actuală folosirea mierii ca aliment sau concentrat alimentar în coșul zilnic al românilor a devenit un lux pentru că o populație săracă sau sărăcită cheltuiește și așa destul de mult din veniturile familiei pe alimentele de bază iar pentru un produs "colonial" cum a devenit mierea nu mai

rămân bani. Paradoxal oferta de miere este mare și foarte variată sortimental și acest lucru se vede pe piața liberă în special – adică în piețe agroalimentare din București sau din oricare oraș al țării. Aș putea spune că asistăm la o "explozie de ofertă" ceea ce demonstrează că posibilitățile de creștere a comercializării mierii la export sunt mari.

Ceea ce nu ne onorează este că sortimentele de miere românească prezente pe piața liberă sunt concurente de miera de import oferită de multe rețele de magazine. Există sortimente de miere turcească, germană, ungurească sau cipriotă. De ce? Pentru că aceste țări cumpără (importă) inițial miere românească de cea mai bună calitate pe care o cupajează (o amestecă) cu mierea lor de calitate slabă sau oricum îndoielnică și astfel aceasta dobândește gust și aromă. Apoi o oferă importatorilor români la prețuri atractive iar aceștia o introduc în rețeaua comercială.

■ Cele spuse de dumneavoastră își găsesc o confirmare într-o informație de presă din publicația săptămânală în limba engleză: *Romanian Business Journal* (Jurnalul Român de Afaceri) din 30 octombrie-5 noiembrie 1998 în care, la rubrica din pagina 13: *Transition Tidbits* (Știri din tranziție), sub titlul "90% din producția de miere este exportată" urmează: "*Conform statisticilor România exportă 90% din producția sa anuală de miere. Experții spun (sunt de părere) că acest lucru se întâmplă datorită interesului scăzut pe care românii îl manifestă pentru acest produs și datorită prețului mare (ridicat) pe care producătorul îl cere. În momentul actual (în prezent) un român nu consumă mai mult de 50 grame miere pe an*". Considerați această informație exactă sau numai parțial în acord cu realitatea?

◆ Informația este pertinentă și la obiect iar concretețea ei nu o poate tăgădui nimeni. Faptul că realitatea evidențiază în România un consum intern

extrem de redus – 40-50 de grame de miere pe an și pe locuitor – este de natură să ne îndreptățească a caracteriza comerțul intern cu miere la un nivel absolut nesatisfăcător. Un comerț aflat, așa zice, într-o stare de restriște economică a țării mai ales dacă asociem această stare generală de fapt cu spectrul șomajului care afectează segmente importante de potențiali consumatori de miere.

■ Legat de ceea ce ați spus dumneavoastră, aș vrea să vă citez un fragment dintr-un articol editorial apărut miercuri 4 noiembrie 1998 în ziarul ADEVĂRUL: *“O situație de-a dreptul incredibilă se înregistrează în domeniul comerțului exterior cu produse agroalimentare. În vreme ce exporturile românești de asemenea produse sunt insignifiante, în primele 8 luni ale anului 1998, importurile agroalimentare au crescut cu 445 la sută!”*

Firește că în aceste importuri intră alături de făină, carne, brânză, fructe, legume și mierea la care v-ați referit adică întâi exportată de unii comercianți români și apoi importată de aceeași sau de alții care o “aruncă” pe piața internă a mierii. Nu știu și poate nici nu e atât de important dacă acest caruzel export-import le este profitabil. De aceea revenind la problematica achiziției de miere – de către societatea comercială ce o conduceți – în vederea exportului mă văd obligat să vă fac cunoscută o situație de nemulțumire, cred aproape generalizată pe care am constatat-o în anul trecut mai ales într-o perioadă de la sfârșitul verii când m-am oprit la câteva societăți comerciale, respectiv filiale din unele județe ale țării. Este vorba de un derapaj financiar, ca să nu zic blocaj în care se aflau aceste societăți comerciale din cauza imposibilității de a achita la timp producătorilor sumele datorate pentru unele cantități destul de mari de miere achiziționată și livrată S.C. “COMPLEX APICOL” S.A. Ce precizări aveți față de aceste uneori mari întârzieri în plata mierii achiziționată din teritoriu?

◆ Cele sesizate de dumneavoastră sunt corecte și aspectele concrete sunt reale. Dar trebuie să fac o mică paranteză și anume: este bine să se știe că apicultorii au beneficiat de o parte din aceste sume și nivelul acestor sume este

de câteva miliarde de lei. Această sumă trebuia completată cu o diferență. Dar la ora aceea stăteam pe stoc cu circa 500 de tone miere adică cam un miliard și o sută de milioane lei care reprezentau suma pe care mai trebuia să o achităm până în jurul datei de 5-10 decembrie. Și am achitat-o. Nu se pune problema ca să rămână cineva neplătit și nici n-a rămas. În acest moment al convorbirii noastre cred că ați putea pune întrebarea: De unde a pornit această diferență care nu a putut fi achitată?

■ Chiar așa, vă rog lămurii tranșant această situație.

◆ Întâi de toate trebuie să fim de acord că acest fenomen generat de recesiunea economică în care suntem toți parteneri are faze mai evolute sau mai puțin evolute sau voalate ca să spunem așa și el există în toată Europa. Această recesiune economică sigur că a îngreunat la un moment dat capacitățile de absorbție a unor cantități de miere pe piețele europene. Astfel, din mierea pe care negustorii au importat-o în 1996-1997 mai dețin stocuri nevândute și chiar în Statele Unite ale Americii care sunt unul dintre marii importatori din lume la nivelul de 35-40.000 tone anual a renunțat să mai importe miere. În aceste condiții s-a creat o supraofertă în Europa evaluată la ora actuală la circa 60.000 de tone în special din Argentina, Mexic și Uruguay. Acestei supraoferte ca să poată fi valorificată i-au coborât prețurile până la limita posibilului astfel ca să poată fi vândută. În comparație cu prețurile noastre aceste prețuri sunt mai scăzute cu circa 150 \$/tonă.

■ Ceea ce afirmați dumneavoastră se regăsește și în articolul d-lui PARKER din revista americană amintită la începutul interviului. Autorul apreciază că cel mai mare exportator de miere din lume pentru anul 1997 este Argentina care a vândut în 1997 peste 43.000 de tone, mare parte spre Europa. Un fenomen care a creat probleme. Totuși haideți să revenim la problemele noastre știut fiind că în Europa noi am fost și sper că vom fi în continuare exportatori de miere.

◆ Aceste aspecte proprii pieții mondiale ale mierii au determinat în

Europa comunitară o intensificare a exigențelor pe linia de control al calității mierii care intră prin import în țările membre ale Consiliului Europei – practic a tuturor statelor apusene a continentului nostru. Aceasta creează greutate în exportul mierii pornind de la faptul că anumite substanțe ca de pildă streptomicina, oxitetraciclina sau sulfonamidele sunt admise în cantități extrem de mici. Pentru noi exigențele de calitate și puritate pretinse de importatorii europeni tradiționali sau potențiali ai mierii românești creează și ne vor crea probleme mai ales că dorim să devenim membrii cu drepturi depline ai Uniunii Europene.

■ *Concret, care sunt aceste probleme?*

◆ Trebuie să pornim de la faptul că a apărut problema prezenței unor anumite substanțe în miere care până acum nu erau stipulate în contractele externe, ele au început acum să devină condiții restrictive de contract. De exemplu streptomicina.

De ce streptomicina?

◆ Se pare că prezența ei în miere chiar în cantități extrem de mici creează la om prin consumul de miere un fel de lipsă de reacție a organismului atunci când o boală este tratată cu antibioticul respectiv.

■ Sau o surditate prin malformații la urechea medie la copiii de vârstă foarte fragede?

◆ Asta-i mai greu de spus. Sunt mai mult niște supoziții, problema este încă de dezbătut.

■ Ați putea preciza care sunt limitele admise ale streptomicinei în miere?

◆ La ora actuală nu se pune problema admisibilității unei limite pentru că încă nu există legiferat până la această dată (decembrie 1998) nivelul conținutului de streptomicină. Până acum partenerul extern a restricționat conținutul la limita maximă de 100 ppb (părți per billion). Am avut situații când la mierea livrată s-au decelat 200, 500 și 700 ppb. Dar după 1 ianuarie 1999 avem informații că nu se vor mai admite depășiri ale limitei de 100 ppb streptomicină (se vorbește chiar de 20 ppb) și loturile care depășesc aceste limite vor fi probabil returnate în cel mai fericit caz dacă nu cumva vor fi reținute-blocate

acolo și distruse fiind considerate nocive pentru consumatori.

■ *Restricțiile acestea sunt numai la exporturile destinate Germaniei?*

◆ Nu! Sunt exigențe valabile și obligatorii pentru toate țările comunitare (membre ale Uniunii Europene). Noi deținem contracte pentru export de miere și cu Anglia, Austria și Italia, țări care ne-au solicitat să le specificăm conținutul de streptomicină al mierii.

■ *De altfel Programul de Monitorizare al Comisiei Consiliului Europei prevede obligativitatea controlului urmăririi decelării prezenței antibioticelor în mai multe produse animaliere între care și la miere. După câte mi-ați spus dvs. într-un singur loc din țară, la Laboratorul Central se poate face această determinare calitativă și cantitativă. Aș vrea să vă semnez un articol apărut mai demult într-un ziar provincial (Gazeta de Sud) cu titlul "Exportatorii craioveni sunt revoltați că li se pun bețe în roate" având supratitlul: "Un singur om din România poate aviza exportul de miere". Ideea acestui articol ar fi ca în acest singur loc din România (respectiv Laboratorul Central) în care se pot face analizele decelării streptomicinei, buletinul de analiză se eliberează în 10-12 zile iar costul unei analize este de circa 300.000 lei. În atari condiții, considerați că acele cantități de 4000 tone de miere pe an destinate exportului sau mai mult, ținând cont că ați afirmat că potențialul apiculturii românești este mai mare, nu se ajunge la o strangulare a derulării exportului datorită acestor analize costisitoare și de durată? Ajungem astfel la necesitatea automonitorizării.*

◆ Automonitorizarea înseamnă bani! O instalație completă de analiză costă 75.000 DM.

■ *Dar există unele mai simple numai pentru analize calitative (decelarea doar a prezenței antibioticelor în miere).*

◆ Da, aceste dispozitive simple care costă 3-4.000 DM sunt capabile să indice dacă proba de miere respectivă conține sau nu antibiotice. Dar problema este alta. Bun! Mierea care nu conține antibiotice merge foarte bine la export. Dar cea care conține? Aceasta, vrei nu vrei, trebuie adusă la limitele admise pentru a

putea fi exportată. Iată o problemă care nu este a asociației noastre sau numai a asociației noastre. Este o problemă a apiculturii românești și ea trebuie privită într-un context general. Și atunci problema analizei mierii ar trebui să intereseze laboratoarele asociației și alte laboratoare cu preocupări similare. La o rată de schimb de 7000 lei/1 DM, 75.000 DM înseamnă 525 milioane lei în condiții în care nu există nici un ajutor din partea nimănui.

■ *Dar Programul PHARE despre care se vorbește în Agenda 2000 a Comisiei Europene? Nu ne-am putea folosi de un credit nerambursabil acordat prin acest program?*

◆ **Nu cred! Dacă ați observat creditele nerambursabile PHARE s-au acordat cu precădere unor investitori persoane fizice pentru dezvoltarea unor activități direct productive, creatoare de noi locuri de muncă. Nu știu să se fi acordat bani pentru aparatură de laborator de înaltă tehnicitate.**

■ *Știut fiind că trăim într-o societate concurențială vă întreb domnule Director General câți exportatori de miere există în România?*

◆ **Din ceea ce știu eu la ora actuală și din discuțiile pe care le-am avut în Biroul Executiv sunt 25-28 de firme exportatoare de miere care bineînțeles au și alte produse în nomenclatorul activităților lor.**

■ *Dintre acestea câte sunt viabile?*

◆ **Vreo 4-5 care exportă și alte mărfuri nu numai miere. Ele reprezintă o forță concurențială pe piața mierii.**

■ *Legat de exportul de miere vă semnalez că Firma Kremos a lui Dobre și fiii a întocmit un memoriu către Ministerul Agriculturii și Agenția Sanitară Veterinară în care atrage atenția asupra dificultăților de ultimă oră în derularea activităților de export a mierii din cauza impunerii restricțiilor privitoare la prezența streptomicinei în acest principal produs al stupului. Într-o frază din scrisoarea lor se spune că: "Blocarea exportului de miere pe piețele europene ar însemna moartea apiculturii prin desființarea a 50-70% din efectivul familiilor de albine și așa mult sub capacitatea reală a țării noastre care în trecut era o mare exportatoare de miere și alte produse ale stupului". Credeți că scrisoarea se*

justifică iar această afirmație nu este cumva exagerată?

◆ **Omul a tras un semnal de alarmă făcând niște aprecieri juste și de bun simț. Este o realitate ce spune el legat de apicultura românească. Spre deosebire de câteva țări din jurul nostru care beneficiază de subvenții și care creează niște probleme insurmontabile chiar în momentul în care negociați un contract de vânzare a mierii cu partenerii din Comunitatea Europeană, în România situația se pune în alți termeni. Să vă spun de ce. Costurile și la noi și în Ungaria de exemplu, indiferent de evoluția salariilor și a celorlalte cheltuieli sociale pe care le are un individ ca să poată să-și ducă traiul cotidian sunt aproape identice. Prețurile sunt cam aceleași, costurile, salariile asemănătoare. Nenorocirea este că dacă pe mine să spunem mă costă 1 \$ kilogramul de miere, tot ce se numește cost: materiale, salarii, transporturi, și pe cel din Ungaria, Slovenia, Slovacia, Cehia sau Polonia îl costă tot atât. Dar când mergi la același partener extern de contract, cel de lângă mine poate să zică: accept un preț mai mic cu 30 de cenți per kilogram. De ce? Pentru că statul suportă diferența printr-o serie de facilități. Care sunt aceste facilități? În primul rând subvenția directă, apoi o serie de facilități vamale și acestea toate împreună pot ajunge până la aproape 30% diferență între oferta mea și a concurentului. Astfel oricât aş vrea să fiu de competitiv pe piață nu reușesc. Nu vorbesc numai de mine ci de oricare alt ofertant român. Situația aceasta este valabilă la orice produs agroalimentar: grâu, porumb, carne, fructe, legume. Atâta timp cât această subvenție nu există – bineînțeles dacă ea ar exista, ar trebui făcută cu cap – nu putem să concurăm într-o piață saturată de o ofertă mult mai mare decât cererea. Eu trebuie să fiu conștient că dacă cedez acolo la preț nu 30 de cenți cât dă colegul meu ci 1 cent – într-o pierdere. Și această pierdere din păcate nu are cine o acoperi.**

Trebuie să mă lupt în primul rând pentru a asigura apicultorului producător un preț de cumpărare atractiv pentru el adică un preț care să-i acopere cheltuielile și să-i asigure un cât de mic profit și în al doilea rând pentru mine, ca unitate

exportatoare să realizeze niște costuri minime ca să pot prin însumare să obțin un preț de vânzare care să-l mulțumească și pe producător.

Pentru condițiile de calitate beneficiarul extern a mai închis ochii. Dar ne-au avertizat că de la 1 ianuarie 1999 la calitate or să ne judece la fel ca pe toată lumea. Dacă alți ofertanți din alte țări vor avea o miere cu conținut de substanțe mai scăzut decât cel din mierea noastră firește că vor fi preferați.

■ *Vă referiți aici la streptomycină?*

◆ **Nu numai la streptomycină ci și la alte 6-7 substanțe cu caracter restrictiv** – ca de pildă sulfone – care începând cu acest an sunt nominalizate cu nivelele respective în afara substanțelor indicate până acum ca: substanțe organoclorurate, metale grele și altele. Caracteristică este o severitate extraordinară care protejează calitatea mierii admisă pe piața europeană și provenită din importuri. Bineînțeles intervine și celălalt factor pentru că negustorul este inclinat să-și înceapă motivația pentru care cere o scădere de preț cu aceste noi exigențe calitative.

■ *În anul 1997 dvs. ați exportat în jur de 4000 tone de miere...*

◆ **Da, circa 4000 de tone. Dar n-au fost 4000 ci vreo 2500.**

În 1998 la cât estimați exportul?

◆ **Cred că ne vom cantona în jurul cantității de 2000-2200 tone. Deci va fi aproape nivelul de anul trecut. Dar menținerea pe acest nivel s-a făcut cu niște greutateți foarte mari. Greutateți datorate calității și situației din piața mierii.**

■ *Țările arabe, destul de mari consumatoare de miere, din Magreb-Africa de Nord, din Orientul apropiat sau mai îndepărtat n-ar putea deveni parteneri de afaceri ca importatori de miere românească? Poate că exigențele lor de calitate nu sunt chiar atât de mari...*

◆ **Orice țară poate să devină partenerul nostru de afaceri. Dar apar probleme de finanțare legate de piața valutară aflată sub un puternic proces inflaționist ce determină scăderea valorii leului față de dolarul american sau marca germană. Patenerii din țările arabe nu sunt de acord să avanseze sumele necesare cu care noi să putem achiziționa, prelucra, procesa, ambala și expedia mierea. Așa că**

nu putem încheia cu ei contracte cadru avantajoase.

■ *Totuși eu cred că prețurile de achiziție a mierii de către asociația noastră sunt un fel de prețuri de referință. Și am să vă explic de ce. Spre sfârșitul anului am întrebat la câteva societăți comerciale care exportă miere cât oferă pe kilogram. Răspunsul a fost: deocamdată nu achiziționăm și așteptăm prețul stabilit de Asociația Crescătorilor de Albine, respectiv Complexul Apicol și probabil vom oferi 500-1000 lei în plus atunci când conjunctura va fi favorabilă adică un preț mai bun. Este reală această situație?*

◆ **Da, dar nu trebuie uitat că aceste patru, cinci mici întreprinderi derulează cantități nu prea mari de miere, în total pe an poate 4-500 de tone. Noi nu putem achiziționa mierea fără filialele noastre județene, respectiv societățile comerciale din teritoriu. Apoi apicultorul producător căruia nu-i convine spotul actual de preț așteaptă de regulă un preț mai atractiv. El are mierea băgată în bidoane de aluminiu pe care asociația i le-a dat în folosință cu titlu gratuit și așteaptă. Firește că dă mierea cui vrea la preț pe care-l vrea.**

■ *Istoricul și omul politic roman Tacitus care a trăit între anii 55-120 d. Chr. spunea: "Multe lucruri pentru care nu se pot lua măsuri vor ieși mai bine datorită întâmplării". Nu cred că datorită întâmplării lucrurile se vor îndrepta, sau oricum nu toate se vor îndrepta. Chiar dumneavoastră aminteți cu altă ocazie că producătorul, apicultorul care predă mierea la filială se bucură de niște facilități, de unele avantaje, de sprijin. Acestea toate îl ajută pe apicultor să desfășoare o activitate soldată cu profit. Filiala nu-i pune la dispoziție numai bidoane pentru miere ci și utilaje, rame, faguri artificiali, medicamente, asistență tehnică în fine toate acestea se constituie ca factori favorizanți și propulsatori de producție pe care stuparul nu-i găsește în altă parte. Cred că el ar trebui să fie fidel asociației și să rămână un partener tradițional de afaceri în comerțul cu miere. Ce dacă oferă un alt cumpărător 500 sau 1000 de lei mai mult? Cum altfel va exista un parteneriat corect între asociație și membrii ei?*

◆ **Aveți dreptate dacă noi am dezbatute aceste aspecte într-o economie așezată pe principii sănătoase și sigure. Dar din nenorocire aceste convulsii mai ales de natură economică cu care se**

confruntă întreaga societate și economie și în special agricultura, determină o alterare a derulării corecte a parteneriatului de care aminteai. Este foarte greu să lămurești un apicultor că fiind membru al asociației și beneficiind de unele facilități pe care le-ai enumerat trebuie să fie trup și suflet alături de organizația din care face parte. La ora actuală se profilează altceva și anume o categorie de apicultori profesioniști. Dacă până acuma unii mai făceau o apicultură de plăcere, de relaxare, alții să-și completeze într-un fel veniturile familiei sau ceva din hrana zilnică, acești crescători de albine treptat-treptat dispar sau oricum se reduc numeric. Apicultorul profesionist va înlocui pe acești mici producători. Pe el nu-l interesează unde și cui predă mierea. El își face un calcul exact: cât investește în stup și cât câștigă de la acel stup. Cred că în aceste condiții schimbate și în schimbare noi va trebui să ne gândim cum să atragem pe acești apicultori profesioniști, cum să-i înmulțim pentru că într-un viitor foarte apropiat cei care vor dicta prețul pe piața mierii, cei care vor emite pretenții chiar la contracte în situațiile în care vor evolua condițiile de achiziție de miere pentru export, vor fi tocmai acești apicultori profesioniști. Ei vor avea un cuvânt greu de spus pe piața mierii. Când afirm aceasta mă bazez pe situația din țările Europei apusene ca de exemplu Franța unde am fost și am constatat cum au evoluat în timp lucrurile și cum se desfășoară ele în prezent. Acolo, o fermă de 500 de familii de albine cu tehnologie total industrializată este deservită de proprietar, trei membri ai familiei iar în vârf de campanie mai sunt angajați 2-3 sezonieri. Deci o productivitate a muncii foarte ridicată. Despre o asemenea fermă cu 1000 familii de albine ai publicat și dumneavoastră în 1995 un articol în revista nr. 10 (octombrie) la pag. 25 și mai de curând la pag. 22 din nr. 11 din luna noiembrie a anului trecut despre o fermă din Anglia cu 470 de stupi.

■ *Dar diversificarea producției, adică obținerea și a altor produse ale stupului decât mierea nu e o cale de creștere a profitului?*

◆ **Categoric da! Însă vedeți dumneavoastră diversificarea a fost neglijată la noi în ultimii ani. Să luăm ca exemplu lăptișorul de matcă. Așa se face**

că din exportatori de lăptișor am devenit importatori pentru a putea să ne completăm integral necesarul de materie primă destinată realizării de produse energovitalizante, concentrate alimentare, cosmetice sau apiterapice. S-a ajuns la această situație pentru că noi nu ne-am angrenat suficient în acțiuni de reclamă a acestui produs și nu am acordat niște înlesniri unor categorii de apicultori producători pentru realizarea acestui produs care trebuia menținut la un prag de interes corespunzător necesităților interne.

■ *Cred că spre finalul discuției noastre ar trebui să reveniți la problema aceasta a prezenței streptomicinei în miere care mi se pare o problemă foarte serioasă. Aveți prefigurat în profil teritorial de unde vine, de unde provine, mierea cu cea mai multă streptomycină? Dacă puteți preciza din care județe?*

◆ **N-aș vrea să deranjez pe nimeni cu această problemă. Dar pentru că insistați, această prezență se constată în aproape toate județele țării. Mai puțin în mierea provenită din Ardeal și cu precădere în toate județele sudice ale țării.**

■ *Menționând că în revistă au apărut de mai multe ori recomandări de eliminare cu desăvârșire a streptomicinei din tratamentele medicamentoase sau hrăniri, credeți că această problemă trebuie să fie mai mult mediatizată?*

◆ **Obligatoriu este nevoie de o susținută campanie de formare și informare a tuturor producătorilor în direcția păstrării nealterate a calității mierii. Și aici trebuie avute în vedere igiena individuală a crescătorului de albine, igiena stupilor, a utilajelor, a ambalajelor, a încăperilor de depozitare. Chiar într-un număr de anul trecut al revistei (nr. 6 – iunie – pag. 28) ați relatat despre exigențele inspectorilor ce monitorizează calitatea mierii în Australia, despre vasele de inox, despre spațiile de condiționare și depozitare etc. În nici un caz mierea nu trebuie poluată cu streptomycină sau alte substanțe care determină refuzul ei la export. Marile firme care produc utilaje și ambalaje pentru recoltarea, extracția, condiționarea și depozitarea mierii ca de exemplu LEGA din Italia sau THOMAS din Franța nu folosesc decât tabla și accesorii din inox și chiar sudurile sunt făcute tot cu electrozi din inox.**

Măsurile de protejare și păstrare a purității mierii au fost gândite și aplicate în țările europene încă de acum 15-20 de ani. Noi am luat cunoștință de ele la timpul potrivit cu prilejul Congreselor APIMONDIA. În România măsurile au întârziat datorită unui sistem economic și social rigid pe care am crezut că l-am depășit în decembrie 1989. Nu ne obligă nimeni să ne aliniem la normele europene. Dar fără această aliniere nu putem fi competitivi, nu putem fi parteneri comerciali apreciați în continuare de beneficiarii noștri noi sau tradiționali. Într-o piață dinamică și exigentă a mierii ca să devenim operaționali trebuie să acceptăm pretențiile de calitate general obligatorii. Deci streptomicina și celelalte produse a căror prezență în miere nu este agreată sau este agreată în proporție extrem de redusă trebuie să stea în atenția noastră. Dacă până acum nu am discutat despre o alarmă, despre un avertisment pentru că nu a fost cazul trebuie să o spun că mai avem un timp de respiro cam până în luna aprilie. În această perioadă toți factorii de răspundere din asociația noastră trebuie să se implice hotărât în activități tehnice în toate județele țării și să explice foarte clar și apăsător tuturor celor care vor să activeze în apicultură și vor să obțină un profit din această activitate, avantajele și dezavantajele metodelor actuale de tratament și de exploatare. Și mai ales ce trebuie să facă ca să treacă de aceste obstacole. Altfel, în necunoștință de cauză, vor rămâne cu mierea nevândută. Noi, Asociația Crescătorilor de Albine care avem o oarecare răspundere față de apicultura națională vom putea la un moment dat să fim întrebați ce s-a făcut pe această linie de prevenție. Trebuie întocmit imediat un program care să lămurească pe apicultori, în cadrul unor discuții și dezbateri cât mai largi, asupra unor metode, procedee noi, substanțe noi care să nu polueze mierea în conformitate cu dispozițiile și deciziile Comisiei Consiliului Europei. Mediatizarea monitorizării și automonitorizării prin intermediul revistei este obligatorie.

■ Aș vrea să explicați pe scurt ce înseamnă această monitorizare?

◆ Monitorizarea – de fapt înseamnă control, supraveghere și urmărire prin intermediul specialiștilor abilitați

a îndeplinirii unor norme obligatorii. Pentru noi consecințele monitorizării se petrec cam așa: Toată lumea te lasă în pace... Marfa merge... Nu o să vină nimeni să stea la graniță să ia camion după camion sau container după container să-l desfacă și să controleze toate cele 70 de butoaie dintr-un container destinat exportului. Dar într-o zi la o oră, în cadrul acțiunii de monitorizare va să vină și rândul mierii românești. Cei acreditați să facă această inspecție vor fi prezenți la unul dintre punctele de vamă din Anglia, Austria, Belgia sau Germania. Din cele "n" mijloace de transport se oprește, se alege să zicem unul. Acesta se purică de la A la Z. Dacă în miere se găsește unul dintre produse peste limitele admise, unității exportatoare i se blochează imediat activitatea de export.

Contractele trebuie să fie obligatorii reziliate cu complicații imense având în vedere sumele încasate în avans. Plus o amendă usturătoare în valută și bineînțeles interdicția de a mai livra în țările europene produsul în cauză. Asta trebuie să știe toată lumea! Nu mai vorbesc de pretențiile importatorului sub formă de penalizări pentru nelivrarea în termenul contractual al mărfii. Asta înseamnă monitorizare sau mai bine-zis și asta înseamnă monitorizare.

■ Sperând că societatea ce o conduceți nu va ajunge într-o asemenea situație eu vă mulțumesc pentru discuția avută și, așa cum se obișnuiește, sau dacă credeți că nu v-am adresat o întrebare pe care ați fi dorit-o vă rog să v-o puneți și bineînțeles să răspundeți.

◆ Întrebarea este: Ce trebuie să facem noi ca să redevenim ceea ce am fost în apicultura mondială? Aceasta în limita bunului simț referindu-mă la o țară de 23 de milioane de locuitori. Răspunsul este că Asociația Crescătorilor de Albine ca organizație neguvernamentală privată cu rol de mare răspundere față de această specie care este alina are resurse și posibilități ca nu mai târziu de acest an să își revină și să revină la ceea ce a fost ea din punct de vedere tehnic, organizatoric și profesional mai ales în perioada anilor 1980-1985. Cred cu tărie în aceasta, într-o nouă și adevărată cultură asociativă profitabilă tuturor stuparilor români.

A consemnat E. TARTĂ

CALENDARUL LUCRĂRILOR APICOLE ÎN LUNILE FEBRUARIE ȘI MARTIE

Ing. Laurențiu ROȘU

Cercetător științific în Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Apicultură

PROGNOZA METEO

Luna lui Făurar, din noul an, se anticipează mai aspră decât în mod obișnuit în cea mai mare parte a duratei sale. Mai ales în zilele din prima parte a lunii vor fi prezente fenomene ce sunt atribute caracteristice pentru decorul anotimpului hibernal: nopți geroase, ninsori viscolite și strat de zăpadă. Ca umare, regimul termic mediu lunar se va situa la cote mai coborâte comparativ cu limita sa obișnuită pentru această perioadă calendaristică în majoritatea zonelor țării. În estul Munteniei și pe alocuri în Transilvania, în nordul Crișanei și al Moldovei ca umare a depunerii unui strat de zăpadă consistent, ce va persista pe parcursul celei mai mari părți din lună, se vor înregistra temperaturi mai scăzute decât în mod normal. În cele mai reci nopți ale lunii temperatura va coborî sub -10°C în toate regiunile țării, iar în regiunile din centru și nord chiar la -20°C , putând atinge în depresiunile din estul Transilvaniei -25°C . În cel mai puțin rece interval al lunii, cel mai probabil situat în a doua jumătate a lui februarie, se așteaptă atingerea unor temperaturi maxime cu valori de peste 10°C în sudul țării și cu totul izolat în celelalte regiuni. Ca durată intervalele de timp cu vreme moinoasă vor fi destul de reduse. Acestea vor favoriza producerea poleiului.

Luna martie, se anticipează mai capricioasă decât în mod obișnuit în cea mai mare parte a duratei sale, nu numai în perioada "Babelor". Se așteaptă chiar și în zilele de după echinocțiul de primăvară fenomene cracteristice anotimpului hibernal, cum ar fi ninsorile viscolite, posibile în estul și sud-estul țării. Regimul termic mediu lunar se va situa la limitele sale obișnuite pentru această perioadă calendaristică în majoritatea zonelor țării. În cele mai reci nopți ale lunii temperatura nu va coborî sub -10°C deoarece în primele două decade ale lunii nu se așteaptă invazii de aer rece mai importante.

În cele mai calde zile ale lunii, cel mai probabil situate în a doua decadă a lui martie, se așteaptă atingerea unor temperaturi maxime cu valori cuprinse între 20 și 24°C exceptând zonele deluroase din

Maramureș și Transilvania unde se vor atinge numai $17-18^{\circ}\text{C}$. Există deci condiții pentru ca albinele să efectueze zboruri de curățire iar apicultorul va putea controla sumar stupii prin săltarea capacelor și a podișoarelor. Precipitațiile, preponderent sub formă de ploaie, vor fi în general excedentare, valori normale fiind probabile în vest și sud-vest. Se așteaptă, cel mai probabil în ultima parte a lunii, să se producă ninsori viscolite.

APIDIAGNOZA

În această perioadă, în familiile bune și foarte bune matca, sub influența condițiilor din interiorul ghemului, începe pontă (depunerea de ouă). Ghemul, până acum cu o activitate relativ redusă începe producerea de căldură în vederea asigurării condițiilor optime pentru creșterea puietului.

Mecanismele specifice de producere a căldurii determină variații mari ale activității de termogeneză în interiorul ghemului de iernare. Ca umare aparenta inactivitate a albinelor în ghem este o falsă impresie, acestea având o continuă mișcare din interiorul (miezul) ghemului, unde temperatura este mai ridicată spre "coaja" ghemului unde aceasta este mai mică. Variațiile externe de temperatură duc la o mărire sau micșorare a densității albinelor în ghem aceasta ducând la o mai bună reglare a temperaturii ghemului.

O dată cu apariția puietului temperatura ghemului de iernare devine acum aproximativ $+35^{\circ}\text{C}$, creșterea acesteia fiind realizată cu un aport crescut al consumului de glucide. Această temperatură trebuie menținută în limite strânse ($34,5-35^{\circ}\text{C}$) variațiile mai mari de temperatură în minus ducând la o tarare a puietului și apoi a generațiilor următoare de albine ce vor fi crescute. Menținerea temperaturii se face și prin creșterea densității ghemului (strângerea ghemului). Orice curenți reci pot duce la un consum mai mare de glucide sau o concentrație

mai mare de CO₂ (bioxid de carbon) în stup ca urmare a activității mai intense a albinelor.

O dată cu creșterea temperaturii medii, spre luna martie-aprilie ghemul de iernare începe să se desfacă (se afânează) iar activitatea albinelor devine din ce în ce mai evidentă. Creșterea puietului se desfășoară acum pe suprafețe din ce în ce mai mari ducând la "foame de proteină". Este momentul când se accentuează schimbul între generația de albine de iernare și albinele de primăvară. Se intensifică zborurile de curățire.

ACȚIUNI SPECIFICE

Principală grijă a apicultorului rămâne, pe întreaga perioadă a iernii, supravegherea condițiilor de iernare cu accent pe asigurarea, acolo unde este cazul a rezervelor de hrană.

În această perioadă, asigurarea necesarului de hrană este o condiție esențială a supraviețuirii familiilor. Un control sumar, prin simpla ridicare a capacului și podișorului duce la cunoașterea stării familiei și intervenția acolo unde este cazul pentru îndreptarea situațiilor anormale. Se vor administra turte de șerbet (zahăr pudră în amestec cu miere 30%) în cantitate de 0,5-0,7 kg așezate deasupra ghemului de iernare, ceea ce asigură necesarul de hrană pe o perioadă de 10-15 zile. Familiile cu lipsă de hrană se observă ușor prin faptul că ghemul este ridicat la podișor, iar albinele au un bâzâit mai puternic. În a doua parte a iernării se vor completa și rezervele de proteină, prin administrarea de turte de zahăr cu miere cu adaos de polen 30%.

Este strict interzisă administrarea de streptomicină în turte, aceasta regăsindu-se în mierea de salcâm, făcând-o improprie pentru valorificarea ca miere marfă.

Pentru favorizarea zborurilor de curățire, atunci când este posibil, se vor ridica reductoarele de urdiniș, se va curăța urdinișul și fundul stupului cu ajutorul unei sârme îndoite la capăt, iar dacă temperatura se ridică peste 12-14°C, se pot ridica capacele și pernițele pentru expunerea la soare a podișoarelor.

În zilele mai călduroase, când este posibil să se lucreze în stup, se vor îndrepta stările anormale.

Astfel în familiile cu rezerve scăzute se poate introduce chiar în mijlocul cuibului un fagure cu miere și păstură. Aceasta este posibil numai în zile mai călduroase, cu temperaturi peste 12-13°C și cu soare, atunci când ghemul este desfăcut.

Familiile care au pierdut matca se pot unifica cu familii mai slabe, procedeul fiind mai complicat, impunând câteva zile călduroase sau o cameră încălzită. Familiile se țin câteva ore la căldură pentru a da posibilitatea ghemului să se desfacă, se introduc apoi în același corp despărțite printr-o ramă învelită în ziar apoi se scoate stupul afară, și se vor completa rezervele de hrană.

Familiile mai agitate cu consum mai mare de hrană pot să aibă rozătoare în cuib. Această situație nedorită se poate constata prin simpla observație a excrementelor de șoarece în cuib și jumătăților de corpuri de albine.

În zilele cu viscol, acolo unde este cazul, stupii se vor proteja suplimentar.

MIEREA ȘI CEARA LA TVR

Vineri 8 ianuarie a.c. la ora 17,00 d-na biolog Maria Drăgan de la Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Apicultură a fost prezentă pe Postul Național TVR pe programul I în cadrul Emisiunii de educație ecologică.

Emisiunea realizată de Florin Crăciunoiu și Florin Cornea a avut ca temă Modelele lumii vii – o sursă nesecată de inspirație pentru inventatori.

Doamna Drăgan a vorbit despre cele două minuni ale naturii: mierea și ceara de albine, precizând unele aspecte ale procesului de realizare a celor două produse, valoarea alimentară a diferitelor sorturi de miere, secreția cerii și alte amănunte mai puțin cunoscute publicului larg.

Emisiunea a căruia reporter a fost d-ra Dana Cornea s-a bucurat de un larg interes din partea telespectatorilor, fiind difuzată în o oră de audiență sporită. (I.M.)

STIMULAREA RITMULUI DE DEZVOLTARE AL FAMILIILOR DE ALBINE PRIN COMPLETAREA PROVIZIILOR PROTEICE

Vasile POPESCU-ALBINĂ

Președinte interimar al Filialei S.I.R.A.R. Banat

Un factor determinant al succesului activității apicole îl constituie - fără îndoială - practicarea stupăritului cu familii de albine puternice și viguroase în perioada optimă a culturilor de plante melifere. Pentru realizarea acestui stadiu propice în momentul culesurilor principale și obținerii unor recolte apicole pe măsura așteptărilor, familiile de albine trebuie dezvoltate la potențialul biologic maxim.

În vederea atingerii parametrilor scopului urmărit este necesară asigurarea familiilor de albine, încă de pe timpul iernii, cu provizii stimulatorii conținând toate elementele proteice și vitaminele necesare creșterii în cantități sporite de puiet timpuriu.

În contextul acestui deziderat îmbrățișat de orice apicultor consacrat împărtășesc colegilor de stupărit una dintre metodele eficiente de dezvoltare timpurie a familiilor de albine, metodă care contribuie la succesul obținerii de producții superioare. Astfel, deosebit de existența în cuibul familiilor de albine a cantității de miere necesară iernării, hrana proteică este indispensabilă unei dezvoltări susținute, cunoscut fiind faptul că: "păstura este pâinea puietului". Cum însă în foarte multe cazuri acest produs proteic fie că scapă din vedere apicultorului ori se găsește în cantități insuficiente sau în locuri inaccesibile consumului față de poziția ghemului face ca familia de albine să nu se dezvolte corespunzător și timpuriu.

În scopul înlăturării acestui neajuns este absolut necesar a se interveni după zborul general de curățire cu hrănirile completatoare cu proteine sub formă de pastă din zahăr farin cu miere în care se încorporează și dozele corespunzătoare de polen floral colectat de albine sau de substituenții acestuia precum și alte elemente vitaminizante. Prepararea pastei din zahăr, în care se omogenizează și elementele proteice vitaminizante se face prin încorporarea acestora astfel: la o cantitate de 650 g zahăr pudră se adaugă 200 g făină de

polen floral cules de albine sau substituenții acestuia compuși din: 100 g făină de soia cu granulația de sub 0,3 mm, 50 g lapte praf și 50 g drojdie de bere. Administrarea de înlocuitori de polen (substituenții) în aceste doze asigură un procent de 12% proteină, concentrație ce se încadrează perfect între limitele optime de 10-15% necesare unei bune hrăniri de completare stimulatorie.

Substituenții bine omogenizați în cantitatea de 650 g zahăr pudră se umectează cu circa 150 ml ceai din extract de plante medicinale obținut din infuzia rezultată din cantități egale de: sunătoare, coada șoricelului, mușetel, mentă, pelin și măceș, ceai în care se mai adaugă 25 g suc de ceapă și zeama de la o lămâie sau 1 g de sare de lămâie (acid citric). La această compoziție rezultată se mai adaugă, pentru a-i da aromă, 50 g miere de albine și apoi se frământă până ce amestecul devine o pastă de consistența unui aluat ce nu se lipește de degete dar nu este nici fărâmițos. Dacă devine lipicios se mai adaugă zahăr pudră iar dacă este fărâmițos se mai umectează cu ceai din extract de plante medicinale.

Umectarea zahărului pudră și a polenului floral sau a substituenților acestuia se poate face și numai cu miere de albine însă personal prefer extractul de plante

medicinale cu sirop de ceapă și zeamă de lămâie, pentru următoarele două considerente concludente: 1/ extractul de plante medicinale cu sirop de ceapă și acid citric îi conferă compoziției o proprietate antibiotică și o aromatizare naturală, factor ce stimulează albinelor s-o consume cu prioritate față de provizia de miere existentă în stup, și 2/ din punct de vedere al costurilor, această provizie este mult mai economicoasă pentru apicultor și contribuie în mai mare măsură la stimularea depunerii ouălor de către matcă și creșterii puietului influențând astfel dezvoltarea timpurie a familiilor de albine. Pasta proteică astfel preparată se administrează periodic, la intervale de 15-20 zile, în rații de câte 800-1000 g, sub formă de turte în grosime de 10-12 mm pe suport de hârtie subțire perforată cu un ac de dimensiunea suprafeței ghemului de iernare a albinelor respectiv al spațiului de sub podișor care este ocupat cu rame pentru iernat. Nu sunt adeptul folosirii tifonului ca suport al pastei cum - de regulă procedează alți apicultori - atât pentru faptul că după consumarea pastei, albinele, din dorința evacuării tifonului se agită și se ștrangulează în firele acestuia, cât și din motive economice deoarece țesătura este mult mai scumpă decât costul hârtiei, iar evacuarea acesteia de către albine se face cu mult mai multă ușurință și fără pierderi din efectivul populației stupului.

Ca o măsură suplimentară, cu dublu efect benefic pentru albine, se aplică deasupra turtei de pastă o foaie de polietilenă, care are rolul de a menține prospețimea compoziției pe întreaga perioadă până la completa ei consumare, cât și ca suport pentru condensarea vaporilor produși de temperatura ghemului familiei de albine, fenomen ce asigură necesarul de apă în interiorul cuibului pentru creșterea puietului pe timpul rece când albinele nu pot să aducă acest element vital, care-i apa, din afara stupului.

Utilizarea acestui procedeu pe care l-am instituit și îl aplic de mulți ani oferă apicultorului atât sentimentul de liniște datorat garanției unei bune iernări a familiilor de

albine din stupină cât și o serie de alte avantaje de ordin economic și productiv dintre care mai importante se pot enumera următoarele:

- a. existența în permanență de provizii deasupra ghemului de iernare și stimularea timpurie (încă din luna ianuarie) a mătci pentru începerea ouatului în mod intensiv și pe un perimetru cât mai larg;
- b. asigurarea proteinelor necesare creșterii puietului în lipsa păsturii cu care s-a intrat în iarnă cât și a instabilității în perioada respectivă a recoltării din afară a polenului de către albine;
- c. menținerea unui microclimat optim pentru populația ghemului datorită existenței turtei de pastă de deasupra cuibului;
- d. prevenirea pieirii familiilor de albine ale căror provizii din perimetrul ghemului de albine se epuizează rapid în perioada de timp a unei temperaturi exterioare foarte scăzute când este imposibilă deplasarea ghemului de albine pe ramele cu provizii din stânga sau dreapta lui;
- e. economisirea corespunzătoare a cantității de miere neconsumate din cuibul de iernare cu efecte pozitive atât sub aspectul potențialului biologic al familiei de albine cât și din punct de vedere economic deoarece prețul mierii este mult superior pastei din zahăr proteice consumate în schimbul mierii.

Practicarea în mod consecvent a metodei descrise mi-a adus satisfacții deosebite reușind să obțin an de an rezultate tot mai bune în practicarea stupăritului, fapt ce m-a determinat să fac cunoscută metoda și altor apicultori dornici să realizeze producții apicole cât mai mari și mai sigure.

Desigur, dacă în cursul iernii se constată, chiar în cursul lunii ianuarie că este necesar se poate interveni cu turte din zahăr și miere dar fără polen sau înlocuitori. Așa cum am precizat la începutul articolului turtele cu polen sau înlocuitori se administrează numai după zborul general de curățire.

O METODĂ SIMPLIFICATĂ DE DETERMINARE A PONTEI MEDII LA MATCĂ ȘI A PUTERII FAMILIEI DE ALBINE

Dr. fiz. George D. VASILIU, Drd. ing. Ion POPESCU

1. Aspecte generale

Lucrările de specialitate recomandă pentru determinarea prolificității mătci și a cantității totale de puiet, metoda ramei Netz. Aceasta se aplică unui lot de stupi selecționați pentru studiu, fiind în mare parte apanajul cercetătorilor și a specialiștilor.

Apicultorul amator sau chiar profesionist aplică greu această metodă, deși este foarte interesat în cunoașterea din timp a calității mătcilor și anticiparea puterii fiecărei familii de albine, pentru a lua măsuri în consecință. În prezent, practicianul obține aceste informații cu aproximație, estimând numărul ramelor cu puiet existente în stup la o anumită dată.

În cele ce urmează, se propune o metodă mai simplă și mai exactă de determinare a ponteii mătcilor și a cantității totale de puiet la un moment dat. Metoda se poate aplica la toate familiile unei stupine și nu doar la stupi selectați.

2. Descrierea metodei

Se știe că o ramă de tip Dadant, are o suprafață interioară de circa 11,2 dm², suprafața efectivă a fagurelui, cu celule normale în care se poate crește puiet fiind de circa 10 dm². După construirea celulelor pe ambele fețe, o ramă are 20 dm² de fagure construit, cu 440 celule/dm², deci cu un total de circa 8800 celule, din care o parte mai mică sau mai mare poate fi ocupată cu puiet 1/1 - 1/6/.

Metoda propusă constă în determinarea cantității totale de puiet căpăcit prin determinarea suprafeței ocupate de acesta, în ziua măsurătorii. Prin efectuarea unor calcule simple, se poate determina atât ponta zilnică a mătci cât și cantitatea totală de puiet existentă în stup.

Pentru aceasta se va examina fiecare ramă cu puiet din stup și se va evalua suprafața acoperită de puietul căpăcit, care este mult mai ușor vizibil. Aceasta se poate face fie global pentru întreaga suprafață a ramei, fie pentru început și o evaluare mai exactă, se împarte "mental" suprafața unei rame Dadant în 4 dreptunghiuri identice, ca în figura 1. Suprafața fiecărui dreptunghi este $S_0 = 2,5 \text{ dm}^2$ (20 x 12,5 cm). Zona hașurată reprezintă suprafața cu puiet căpăcit (aleasă pentru exemplificare). Se estimează cât (fracțiunea F) din suprafața fiecărui dreptunghi imaginar este ocupată cu puiet căpăcit (Pc). În cazul ales, vom avea: $F_1 = 2/5$, $F_2 = 2/5$, $F_3 = 6/7$ și $F_4 = 6/7$. Suprafața totală va fi:

$$S_a = S_0 \times (F_1 + F_2 + F_3 + F_4) = 2,51 \times S_0 \quad (1)$$

Similar vom proceda și cu cealaltă suprafață a ramei, obținând suprafața Sb, suma lor Sa + Sb, reprezentând suprafața S₁ cu puiet căpăcit, existentă pe prima ramă. La fel vom măsura pentru celelalte rame S₂, S₃, S₄, ... S_n.

Să presupunem că în familia respectivă există în ziua "z" (de exemplu între 1 mai și 20 iunie), 6 rame cu puiet căpăcit, acesta ocupând suprafețele: S₁ = 9, S₂ = 10, S₃ = 11, S₄ = 11, S₅ = 10 și S₆ = 8 dm², determinate cu ajutorul relației (1). Suprafața totală cu puiet căpăcit din familia respectivă va fi:

$$ST_{Pc}(z) = S_1 + S_2 + S_3 + S_4 + S_5 + S_6 \quad (2)$$

iar numărul efectiv de celule cu puiet căpăcit va fi:

$$TPc(z) = ST_{Pc}(z) \text{ dm}^2 \times 4400 \text{ celule/dm}^2 \quad (3)$$

Pentru exemplul ales, $ST_{Pc}(z) = 59 \text{ dm}^2$ și $TPc(z) = 25960$ celule.

Puietul căpăcit are maximum 12 zile; el nu poate avea mai mult de 12 zile căci ar ecloziona. Cantitatea Pc calculată cu relația (3), va corespunde deci, acumulării de puiet căpăcit din ultimele 12 zile anterioare zilei "z", adică din intervalul "z - 12"....."z".

Dacă împărțim la 12 numărul total de celule cu puiet căpăcit dat de relația (3), obținem:

$$Po = TPc(z) / 12 \quad (4)$$

reprezentând pontă zilnică și având în cazul ales pentru exemplificare, valoarea de 2163 ouă/zi. Combinând relațiile (3) și (4), avem:

$$Po = STP_c(z) \times 440 / 12 \quad (5)$$

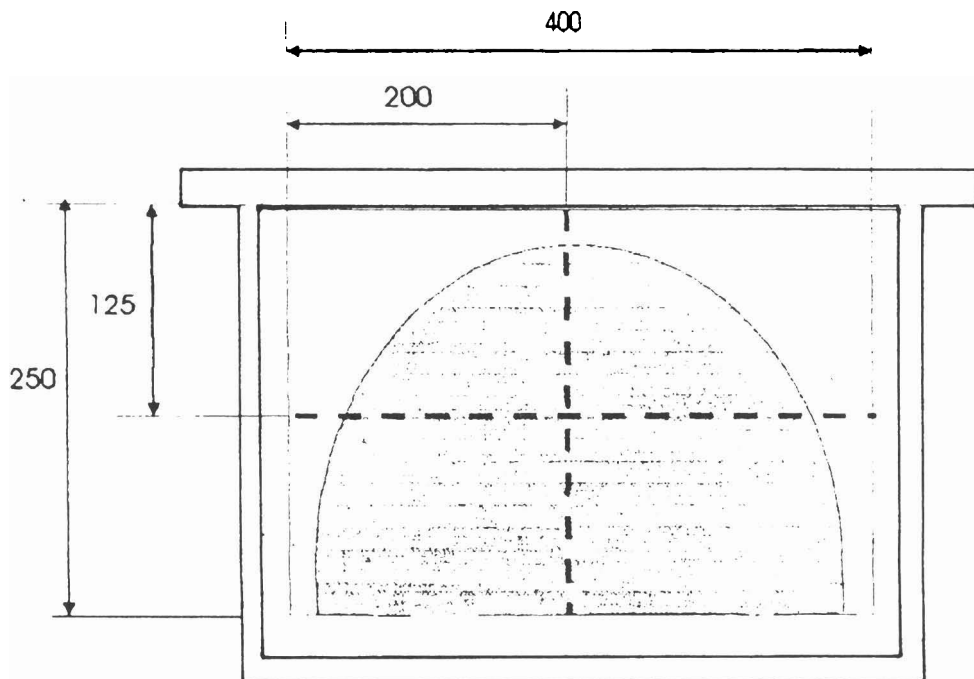

Fig. 1 Împărțirea imagină a ramei Dadant în 4 dreptunghiuri egale.

Ce semnificație are valoarea calculată cu relațiile (4) și (5)?

În primul rând, deoarece în realitate, pontă nu este aceeași în toate zilele, valoarea calculată, va fi o valoare medie, corespunzătoare celor 12 zile considerate.

În al doilea rând, să vedem cărei zile îi corespunde această pontă medie? Acumularea de puiet căpăcit, constatată în ziua "z" în care s-au făcut măsurătorile, este rezultatul pontei din intervalul "z-21"....."z-9", căci ouăle depuse în ziua "z-21" vor fi căpăcite după 9 zile, respectiv în ziua "z-12", iar cele depuse în ziua "z-9" vor fi căpăcite în ziua "z", fiind ultimele ce contribuie la totalul puietului căpăcit determinat prin metoda descrisă. Valoarea medie a pontei o vom atribui în consecință jumătății intervalului de pontă ce a produs puietul căpăcit evaluat, respectiv zilei "z-15". Po este deci $Po(7 - 15)$.

Dacă pontă medie calculată pentru ziua "z - 15" ca medie pe intervalul "z - 21"....."z - 9" o vom extinde simetric la 21 de zile - cât este durata metamorfozei la albine - respectiv de la ziua "z - 25" la ziua "z - 4", cantitatea totală de puiet (ouă, larve și căpăcit) existentă în stup în ultima zi a intervalului, respectiv în ziua "z - 4", va fi:

$$TP(z) = 21 \times Po(z - 15) = 7 / 4 \times TPC(z) \quad (6)$$

Pentru cazul ales, conform relației (6), cantitatea totală de puiet va fi de circa 45430(ouă + larve + puiet căpăcit). Această valoare poate fi asociată și zilei "z", dar diferența față de realitate va fi mai mare. În figura 2, se prezintă o ilustrare grafică a raționamentelor de mai sus.

În urma unei analize suplimentare, utilizând programul de calcul "PONTASIM" /7/ și rezultatele simulării evoluției numerice a familiei de albine, făcut cu programul de calcul APISIM /8/, /9/, se constată pentru perioada 15 martie - 30 august, diferențe de maximum +/- 2% la determinarea pontei și de maximum +/- 4% la determinarea cantității totale de puiet. Abaterile

sunt mai mici la mijlocul intervalului, variația pantei fiind mai lentă decât la extremitățile acestuia. Eroarea mică din primul caz se datorează unei abateri mici a pantei de la liniaritate într-un interval de 12 zile. În cel de-al doilea caz, erorile sunt mai mari, deoarece în calcul se folosește panta medie extinsă însă la un interval mai mare decât cel pentru care a fost determinată, respectiv 21 de zile față de 12, neliniaritatea fiind mai mare. Abaterile discutate mai sus, sunt abateri teoretice ale metodei. Abaterile reale, pot fi însă mai mari, datorită erorilor făcute la determinarea suprafețelor cu puiet căpăcit.

Evident metoda se poate aplica și stupilor multietajați care însă au suprafața efectivă a ramei de numai 8 dm², fiecare dreptunghi având în acest caz suprafața $S_0 = 2 \text{ dm}^2$. Împărțirea ramei se poate face și în mai multe sau mai puține dreptunghiuri. Ele trebuie să fie egale și valoarea asociată pentru S_0 , calculată corespunzător. De exemplu pentru o ramă Dadant împărțită în două $S_0 = 5 \text{ dm}^2$, iar pentru una împărțită în 10 părți, $S_0 = 1 \text{ dm}^2$.

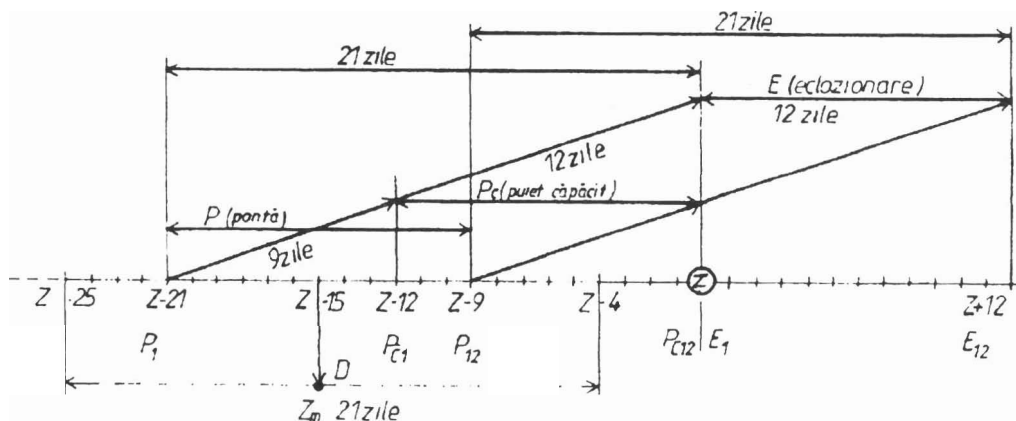

Fig. 2 P – intervalul de pontă (12 zile); Pc – intervalul cu puiet căpăcit, ouat în intervalul P; E – intervalul de eclozionare a albinei, ouate în intervalul P; D – intervalul de acumulare, ouă + larve + puiet căpăcit, reprezentând total puiet existând în stup în ziua "z-4"; ("z-15" este jumătatea intervalului D).

3. Concluzii

Metoda descrisă mai sus, permite determinarea pantei zilnice medii a mătci și a cantității totale de puiet la un moment dat. Metoda are avantajul simplității și în consecință a accesibilității ei pentru majoritatea apicultorilor. Determinarea celulelor căpăcite, mult mai ușor vizibile, este de asemenea un avantaj deloc neglijabil, față de metoda "clasică", prin care se face determinarea întregii cantități de puiet, inclusiv a ouălor, care sunt greu de observat pentru anumite categorii de apicultori.

Metoda are totuși dezavantajul că permite doar determinarea valorii medii a pantei zilnice corespunzătoare zilei "z-15" deci cu circa 2 săptămâni înainte de ziua în care s-a făcut măsurătoare (ziua "z"). Cantitate totală de puiet este de asemenea determinată prin valoarea corespunzătoare zilei "z - 4".

Cu toate aceste inconveniente, apicultorul care folosește această metodă, va ști mai mult despre familiile sale. El va ști nu numai dacă o familie este slabă, bună sau foarte bună, ci și cât de slabă sau cât de bună este ea. Prin comparație cu datele din literatură, el va ști "cum stă" față de "cum trebuie să stea" la data respectivă, introducând în activitatea sa un criteriu mai sigur de analiză și decizie. În plus repetând măsurătorile la anumite intervale de timp (de exemplu la 2 săptămâni – dar nu în perioadele culesurilor principale), va putea să cunoască permanent și în timp util, calitatea mătcilor și a familiilor sale, evoluția acestora și implicit unde și când trebuie să intervină. Se subînțelege că evidența rezultatelor în caietul stupinei este strict necesară, pentru analiza datelor și luarea deciziilor corespunzătoare.

Exactitatea informațiilor obținute prin această metodă, depinde esențial de exactitatea estimării suprafețelor cu puiet căpăcit. După un exercițiu nu prea îndelungat, aceasta nu va mai fi o problemă, determinarea putându-se face chiar dintr-o dată pentru întreaga ramă, cu o precizie acceptabilă.

Deși simplă, metoda este surprinzător de exactă, și furnizează informații de importanță practică incontestabilă, apicultorul putând face un pas înainte pe calea transformării artei și experienței sale într-o tehnologie mai exactă, bazată pe mijloace de investigație cantitative, științifice, tehnologia sa devenind mai eficientă.

Dat fiind importanța determinării puterii familiei de albine la un moment dat, anticiparea dezvoltării pentru o perioadă dată și corelarea dezvoltării în raport cu apariția culesurilor de producție găsim această preocupare la numeroși specialiști și practicieni în apicultură (vezi "România apicolă" nr. 6/1992, p. 11, nr. 5/1996, p. 2).

BIBLIOGRAFIE

- /1/ A. Mălaiu: "Stupăritul", Editura Ceres, 1971.
- /2/ E. Mârza, N. Nicolaide: "Inițiere și practică în apicultură", București, 1990.
- /3/ x x x: Manualul apicultorului, ediția VI, București, 1986.
- /4/ L.A. Mărghițaș: Creșterea albinelor", Editura Ceres, București, 1995; "Albinele și produsele lor", Editura Ceres, București, 1997.
- /5/ M. Bura: "Creșterea intensivă a albinelor", Editura Helicon, Tmișoara, 1996.
- /6/ C.L. Spătaru ș.a.: "Apicultura și sericicultura", Editura Didactică și Pedagogică, București, 1983.
- /7/ G.D. Vasiliu: "Programul PONTASIM pentru evaluarea comparativă a ponteii", 1998 (nepublicat).
- /8/ G.D. Vasiliu: "Programul APISIM de simulare a dinamicii familiei de albine", 1997 (nepublicat).
- /9/ G.D. Vasiliu, I. Popescu: "Familia de albine, calculatorul și tehnica de calcul", "România apicolă" nr. 10/1997.

REUNIUNI ALE APICULTORILOR

În cadrul programului de Conferințe apicole care se desfășoară în fiecare sezon de toamnă-iarnă în filialele județene ale organizației noastre, în ziua de 14.01.1999 în sala Teatrului de păpuși din Alba Iulia și-au dat întâlnire apicultorii din județul Alba.

Pe parcursul a peste trei ore, Secretarul general al A.C.A. din România, ing. Eugen Zorici a prezentat ascultătorilor reglementările legislative în vigoare referitoare la activitatea din apicultură. În continuare a răspuns la întrebările domnilor: Florian, Rotaru, Sas, Pecșa, Ardeleanu, Cristea, Ceapa, Rusu, Telegariu. Întrebările se refereau atât la subiectul temei conferinței dar mai ales la problemele actuale care frământă pe apicultorii producători: achiziția produselor apicole și nivelele prețurilor de cumpărare; calitatea utilajelor, medicamentelor, materialului biologic oferite la vânzare în magazinele societăților comerciale din structura A.C.A. Tot în cadrul unui dialog ce cuprindea întrebarea și răspunsul aferent, au fost abordate aspecte practice privind: organizarea campaniei de stupărit pastoral, locul apiculturii românești în circuitul mondial al valorilor apicole, realizarea unor videocasete cu tematică apicolă, reclama și publicitatea apicolă prin toate formele de mass-media etc.

Continuate în cerc restrâns la sediul Filialei județene a Asociației, discuțiile au fost concluzionate ca fiind benefice și încurajatoare pentru viitorul apiculturii.

Ing. Emilian TELEGARIU

Vicepreședinte al Filialei A.C.A. a județului Alba

MICA PUBLICITATE

VÂND două pavilioane apicole: cu 84 de locuri și lăzi Dadant; cu 36 locuri. Miercurea Sibiu. Telefon: **069/53.32.11**.

VÂND casă și vatră de stupină (1000 mp) în zonă meliferă, 40 km de București, Telefon: **01/336.93.63**, după orele 19.

OMOLOGAREA REMORCILOR TIP PAVILION APICOL

Ing. Mihai LISOVSCHI

S.C. PAVERTI COMIMPEX S.R.L. a publicat în revista "România apicolă" din noiembrie 1998 o ofertă complexă legată de remorcile pentru transportul stupilor. Numeroși apicultori ne-au contactat la telefonul mobil 094505469; fax 01/232.42.70 pentru relații suplimentare cuprinzând o mare diversitate de probleme, pe care noi le vom lămurii în numerele ce vor urma ale revistei. În numărul prezent veți face cunoștință cu filiera completă pentru omologarea remorcilor tip pavilion apicol.

1. S.C. PAVERTI COMIMPEX va întocmi o fișă tehnică a vehiculului conținând toate datele necesare conform modelului anexat. În plus, la fișă se va mai anexa o schiță de ansamblu a vehiculului, pe care să fie notate principalele cote de gabarit și funcționale, subansamblele principale, precum și dispunerea elementelor instalației de iluminare-semnalizare.

Dacă la construcție s-au folosit elemente componente preluate de la vehicule construite industrial, fără modificări și folosite în aceleași condiții ca la vehiculul de origine, este suficientă indicarea în fișă tehnică a mărcii și tipului vehiculului de la care s-a preluat subansamblul respectiv.

În cazul în care unul sau mai multe elemente constructive care concurează la siguranța circulației sunt construite artizanal, modificate sau sunt folosite altfel decât la vehiculul de la care provin, se va anexa și schița subansamblului respectiv, însoțită de un calcul de verificare și de lista de materiale folosite. Subansamblele pentru care sunt necesare aceste date suplimentare sunt: șasiul, punțile, instalația de frânare, sistemul de direcție, proșapul.

Pentru șasiu, punți și proșap se va anexa schița cu forma constructivă, cotele principale și calculul sumar de verificare. Pentru instalația de frânare se va anexa schema instalației, cu indicarea aparatelor de frână folosite și capacitatea rezervorului de

aer (în cazul frânei pneumatice) sau dimensiunile și calculul mecanismului de acționare (în cazul frânei inerțiale). Pentru mecanismul de direcție, se va anexa schema mecanismului, desenele pieselor confecționate artizanal și calculul de verificare pentru acestea.

Fișa tehnică împreună cu toate anexele se va semna de către S.C. PAVERTI COMIMPEX S.R.L. și de către proprietar.

Pe această cale, rugăm pe cei interesați, să ne contacteze în scris, completând FIȘA TEHNICĂ după modelul anexat, cu cât mai multe detalii pentru o analiză corectă din partea noastră, urmând ca noi să-i contactăm pe solicitanți. În cazul în care din analiza fișei tehnice se constată că nu se poate omologa remorca respectivă, noi vom face cunoscut aceasta solicitantului pentru a-l feri de cheltuieli inutile. Dacă însă din fișa tehnică reiese că remorca corespunde din punct de vedere tehnic un specialist al societății noastre se va deplasa la fața locului și va întocmi **FIȘA TEHNICĂ definitivă**.

2. S.C. PAVERTI COMIMPEX S.R.L. va depune FIȘA TEHNICĂ la R.A.R. pentru avizare. Tariful perceput pentru aceste formalități va cuprinde comisionul datorat societății noastre ce se va negocia de la caz la caz în funcție de complexitatea lucrării și comisionul R.A.R. ce se va achita acestuia ulterior, după analiza documentației.

3. Reprezentantul R.A.R. București, în urma analizei soluțiilor prezentate în fișa tehnică, întocmește un referat de constatare și de avizare a acestor soluții, acordă numărul de omologare și întocmește certificatul de omologare individuală. Certificatul de omologare individuală este finalizat de către reprezentantul R.A.R. care verifică efectiv vehiculul. Referatul de constatare în 2 exemplare și certificatul de omologare în 3 exemplare se înmânează proprietarului vehiculului.

4. Proprietarul vehiculului se va prezenta cu documentele menționate la cea mai apropiată reprezentanță R.A.R., unde va solicita deplasarea în teren a unui reprezentant autorizat pentru verificarea tehnică propriu-zisă în vederea omologării. Proprietarul are obligația de a asigura transportul reprezentantului R.A.R. la și de la locul de garare al pavilionului, ca și existența la fața locului a unui tractor rutier echipat corespunzător pentru efectuarea unor probe sumare. De asemenea, se va asigura și echipamentul apicol de protecție specific.

5. Reprezentantul R.A.R. care se depășește la locul de garare va verifica la fața locului dacă datele menționate în referatul de constatare corespund cu realitatea. De asemenea, se vor efectua: proba sumară a instalației de frânare, proba completă a instalației de iluminare-semnalizare și verificarea celorlalte subansamble conform RNTR 1. Se va efectua și poansonarea numărului de identificare pe vehicul.

6. Dacă nu se constată nereguli și/sau neconcordanțe, reprezentantul R.A.R. care a efectuat deplasarea, va finaliza omologarea prin semnarea și ștampilarea certificatului de omologare individuală artizanală, eliberarea CIV, a anexei la certificatul de înmatriculare și a ecusonului de verificare tehnică. Se va încasa și contravaloarea prestațiilor efectuate

(omologare individuală artizanală – cod NOA04 + W1H08, deplasare la domiciliu – W1H11, poansonare – cod W1F10). Se vor arhiva: raportul de verificare tehnică în vederea omologării, un exemplar al referatului de constatare și un exemplar al certificatului de omologare individuală artizanală.

Cele 6 puncte detaliate mai sus, reprezintă fidel "instrucțiunile pentru omologarea remorcilor tip pavilion apicol" elaborate de R.A.R. și însușite de S.C. PAVERTI COMIMPEX S.R.L. Pentru reușita deplină a acțiunii va trebui ca împreună să respectăm fluxul formalităților descrise.

Tarifele R.A.R. pentru cele patru operații ce le efectuează sunt la data de 21 dec.1998 în valoare de: Cod NOA04 – 104.900 lei, cod W1H08 – 4.100 lei, cod W1H11 – 71.400 lei, cod W1F10 – 9.100 lei, total 189.500 lei. La această sumă se adaugă și comisionul pentru S.C. PAVERTI COMIMPEX S.R.L. ce se negociază de la caz la caz în funcție de complexitatea lucrării și costurile deplasării la sediul beneficiarului.

De remarcat faptul că vehiculul (pavilionul apicol), în conformitate cu prevederile Decretului 328 privind circulația pe drumurile publice, trebuie să fie înmatriculat și să poarte număr de circulație. În caz contrar, punerea în circulație a acestuia constituie caz penal și se pedepsește ca atare.

FIȘĂ TEHNICĂ

Categoria vehiculului:	remorcă
Subcategoria / destinația:	agricolă / pavilion apicol
Proprietar:	domiciliat în
Tipul remorcii:*) cu o axă, cu două axe, cu trei axe, etc.....	
Numărul de identificare (seria de șasiu): se va trece seria acordată de către Inspectoratul de Poliție teritorial sau seria șasiului preluat de la un vehicul de serie dacă acesta nu provine din casări și dacă seria există efectiv poansonată pe șasiu de către uzina constructoare.	
Anul fabricației:	Culoarea:.....
Dimensiuni de gabarit (mm):	
- lungime totală	lungimea caroseriei.....
- lățime totală	înălțime totală.....
- ampatament.....	ecartament (față/spate).....
- înălțimea platformei.....	consola față
- consola spate.....	garda la sol
Mase (kg):	
- masa totală maximă autorizată.....	masă proprie
- masa maximă autorizată pe: axa față.....	axa (axele) spate
Caracteristicile încărcăturii:	

Numărul de stupi transportați..... dispunerea stupilor

..... se va anexa o schiță cu poziționarea acestora

Stupii sunt (nu sunt demontabili)

Caracteristici constructive:

Principalele subansambluri provin de la: se vor indica mărcile și tipurile vehiculelor de la care au fost preluate principalele subansamble

Sau/și sunt construcție proprie..... **dacă este cazul**

Șasiul se vor indica marca și tipul vehiculului de la care a fost preluat dacă nu există modificări; dacă există modificări majore sau dacă este construcție proprie se va anexa o schiță a subansamblului însoțită de verificarea prin calcul.

Puntea față vezi

Puntea (punțile spate) vezi punctul 1 din articol

Sistemul de direcție vezi

Suspensia

Roțile se va indica numărul de roți total și pe fiecare axă, dimensiunea (dimensiunile) anvelopelor și dimensiunea jantelor

Instalația de frânare în cazul în care instalația nu este identică și/sau nu se folosește în aceleași condiții de funcționare cu instalația vehiculului de serie de la care a fost preluată, se va anexa schema instalației cu indicarea aparatelor de frână folosite, a legăturilor dintre ele, a capacității rezervorului de aer (în cazul frânei pneumatice) sau schița mecanismului frânei inerțiale; de asemenea, se va descrie sumar frâna de staționare (soluția constructivă, axa acționată, dispunerea pe vehicul a organului de acționare)

Protopul

Caroseria se va descrie sumar construcția, cu indicarea materialelor folosite pentru podea, pereți, acoperiș. Se indică numărul de uși de acces și dispunerea lor...

Instalația de iluminare – semnalizare cuprinde: dotări obligatorii

- priză electrică auto standardizată cu 7 poli (12 V).
- cablaj electric alcătuit din conductori tip VLPY (multifilari tip auto), de secțiune suficientă, potejați, izolați și pozați corespunzător.
- la partea din față: doi catadioptri netriunghiulari de culoare albă, două lămpi de poziție cu lumină albă cu bec de 5W (dacă lățimea este mai mare de 1600 mm); pentru lățimi mai mari de 2100 mm se vor monta în plus și două lămpi de gabarit cu lumină albă cu bec de 5W;
- lateral: pe ambele flancuri ale caroseriei catadioptri netriunghiulari galbeni într-un număr suficient astfel încât distanța dintre doi catadioptri succesivi situați pe aceeași parte să nu fie mai mică de 3 m;
- la partea din spate: - două lămpi compartimentate care cuprind fiecare câte o lanternă de semnalizare cu lumină portocalie sau galben auto cu bec de 21W, câte o lanternă de poziție cu lumină roșie cu bec de 5W și o lanternă de stop frână cu lumină de culoare roșie cu bec de 21W;
- o lanternă cu lumină albă cu bec de 5W pentru iluminarea plăcii de înmatriculare, a cărei lumină să fie proiectată numai pe aceasta;
- o lanternă cu lumină roșie, cu bec de 21W, montată în paralel pe circuitul lămpilor de poziție și prevăzută cu întrerupător separat, montată în partea stângă, pentru iluminare suplimentară numai pe timp nefavorabil (ceață);
- doi catadioptri triunghiulari de culoare roșie cu latura de 150 mm;
- o placă de identificare pentru vehicule lente, reflectorizantă și fluorescentă, omologată de formă triunghiulară cu latura de 450 mm;
- două lămpi de gabarit cu lumină roșie, cu bec de 5W dacă lățimea depășește 2100 mm.

Dotări suplimentare se va indica dotarea cu lanțuri (cabluri de siguranță, precum și cu stingător de incendiu și cale de blocare a roților (numai pentru vehicule cu masa totală maximă autorizată peste 3500 kg)

PROPRIETAR,
Numele, prenumele,
Semnătura

ÎNTOCMIT,
Numele, prenumele,
Semnătura

*/ Acolo unde este folosită o remorcă omologată (exemplu: R BL-4, 2 R B 50 etc.).

APICULTORII JUDEȚULUI TIMIȘ - BENEFICIARII UNUI AMPLU PROGRAM DE FORMARE ȘI INFORMARE ÎN DOMENIU

În condițiile etapei actuale ale economiei de piață, pentru practicarea unei apiculturi moderne, intensive și profitabile, este obligatorie continuarea formării, informării și perfecționării celor care doresc să practice această nobilă și străveche îndeletnicire. În această perioadă revigorarea apiculturii este absolut necesară atât pentru obținerea unui profit direct de către cei ce o practică, cât și pentru beneficiarii produselor apicole și a unui mediu ambiant sănătos.

În urma mediatizării s-au înscris 104 cursanți timișoreni, de vârste și profesii diferite, pensionari, studenți, cetățeni angajați în diferite sectoare de activitate.

Aceste cursuri au avut loc la Timișoara începând din toamna anului 1998 în sala de conferințe a Direcției Agricole, având la bază tematica orientativă, elaborată de Departamentul Tehnic al A.C.A. din România, care a fost discutată și adaptată condițiilor locale de către Comitetul Filialei A.C.A. a județului Timiș.

Cursurile de inițiere au fost ținute de Conf. dr. ing. Carmen Lia Spătaru, președintele Filialei județene Timiș și prof. Ion Pescaru, președintele Cercului Apicol Timișoara, iar deplasările pe teren au avut loc la stupina d-lui Ion Secară din Jebel, unde cursanții au beneficiat de toate informațiile solicitate, prezentându-se practic lucrările specifice sezonului respectiv.

Cursuri de inițiere în apicultură s-au ținut și în cadrul Cercului Apicol Lugoj, având 45 de cursanți, sub îndrumarea directă a d-lui Gheorghe Rista, președintele cercului.

De asemenea și la Buziaș a existat această preocupare, participanți fiind 15 cursanți, iar lecțiile susținute de d-nul Petre Doța, președintele cercului.

Paralel cu aceste cursuri de inițiere, o preocupare și un interes deosebit s-a manifestat în direcția tinerii conferințelor lunare la Timișoara și Lugoj, acestea devenind o tradiție pentru apicultorii bănățeni.

La aceste manifestări, cu scop asociativ, sunt invitați conferențieri, specialiști din București, de la Asociația Crescătorilor de Albine precum și de la Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Apicultură care reușesc să imprime acestei activități succesul și prestigiul binemeritat.

În zilele de 9 și 10 ianuarie a.c. apicultorii județului Timiș au avut invitat și au beneficiat de prezența la conferințe a d-lui drd. ing. Ion Popescu, secretarul tehnic al A.C.A. din România.

Conferințele au fost organizate sâmbătă 9 ian. în municipiul Lugoj la care au participat peste 50 de apicultori consacrați și începători, iar duminică 10 ian. în Timișoara, la care au fost prezenți mai mult de 100 de apicultori reprezentând întreg spectrul social și profesional al județului.

La propunerea organizatorilor s-au dezbătut următoarele teme:

- 1) *Condiții tehnice, organizatorice și biologice pentru buna iernare a familiilor de albine;*
- 2) *Rentabilizarea activității în apicultură prin dimensionarea optimă a exploatațiilor apicole și aplicarea unor tehnologii specifice;*
- 3) *Specialistul la dispoziția apicultorilor – întrebări și răspunsuri pertinente privind practicarea unei apiculturi rentabile.*

La ambele cercuri apicole durata dialogului (conferinței) a fost de peste 3 ore, tematica dezbătută fiind de mare actualitate pentru participanți iar pregătirea profesională, experiența practică în domeniu, modul atractiv și convingător de expunere al domnului ing. Ion Popescu a suscitât un mare interes pentru apicultorii județului Timiș, fiind invitat să revină și la alte conferințe de specialitate organizate de apicultorii bănățeni. Comitetul Filialei A.C.A. județul Timiș apreciază reușita deplină a conferințelor, mulțumind participanților și lectorilor. Toți apicultorii prezenți la aceste manifestări debutanți, începători sau consacrați, beneficiază de cunoașterea ultimelor noutăți și strategii în domeniu, care considerăm că în final prin aplicarea și adaptarea lor la condițiile concrete le vor asigura satisfacții morale și materiale.

Ing. Dan CIUBLEA

Vicepreședinte al Filialei jud. A.C.A. Timiș

ECOURI LA O PRESTIGIOASĂ REUNIUNE ZOOTEHNICĂ

(din 23 iunie 1998 București)

Prof. Victor NEAGU

În organizarea Secției de zootehnie a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură "Gheorghe Ionescu-Sisești" s-au desfășurat la 23 iunie 1998 la București în Aula Magna de la sediul din Bd. Mărăști 61, sector 1 lucrările sesiunii științifice cu tema "Bazele științifice ale dezvoltării producției animale".

La prezidiu au luat loc o serie de personalități din Ministerul Agriculturii și Alimentației. S-a subliniat că în etapa actuală agricultura rămâne o șansă pentru România, iar știința rămâne o șansă pentru agricultură. Zootehnia reprezintă industria grea a agriculturii românești, deși ne aflăm în faza unei crize a agriculturii.

Din partea Asociației Crescătorilor de Albine din România a participat biol. Paul Bucată - Director științific al I.C.-D.A. Materialul expus a fost "**Condițiile necesare pentru organizarea fermelor apicole**", material publicat și în revista "România apicolă" nr. 9 din 1998. În material se arată că practicarea apiculturii profesionale presupune efectuarea unui volum anual de 2000-2400 de ore muncă, fapt ce impune angajarea de personal calificat suplimentar în perioadele de vârf de activitate. Surprinzător rămâne faptul că din tot materialul prezentat nu reiese un singur cuvânt privind declararea ca "meserie" și de aici drepturile care decurg din aceasta: vechime în muncă, asigurări și prevederi sociale. Să fie o scăpare?

Am spus-o încă de la începutul anilor nouăzeci, în condițiile noii societăți românești, politice și în special economice, apicultura românească curentă, zisă de "întâmpinare realistă", a trebuit să-și revizuiască nu doar metodologia de lucru, ci chiar rostul ei. A devenit pe parcurs tot mai limpede că vechile noastre obiceiuri, nu se mai potriveau cu noul orizont de așteptare și dezvoltare, mai mult, visul nostru, care era, poate, viciul nostru de a fi niște apicultori profesioniști de gust și performanță, nu se poate realiza cel puțin nu în formula din vremea regimului trecut. În acele vremuri apicultura era destul de mediatizată, dar blazată, apicultorul puțin în concurență cu el însuși, nu o dată tentat de a fi sau nu, în afara serviciului. AZI, se cuvine să apară apicultorul profesionist oarecum mediator, provocator al interesului și oarecum obligatoriu agent de publicitate al apiculturii, cu amendamentul păstrării rolului nu obiectiv ci obligatoriu profesionist dictat de situația de moment a economiei românești și de perspectivă.

Proliferarea, posibilitatea de înzestrare tehnico-materială imediat după 1990 ar fi trebuit să conducă la apariția

multor apicultori profesioniști, devotați mișcării apicole. Dacă nu s-a întâmplat așa, e fără îndoială și pentru că nici statutul de apicultor profesionist nu a fost și încă nu e încadrat legal și corespunzător în legislația muncii, a asigurărilor sociale, în ciuda faptului că se arată des în ultima vreme că în apicultură se depune un volum de ore muncă anual, echivalent cu alte profesii.

Din ce în ce mai des se recunoaște că apicultura a devenit o problemă de profesionist, o meserie ca oricare alta, dar nici un cuvânt despre grija forurilor tutelare față de acest apicultor profesionist.

Mă bucur că se întâmplă una ca asta, vezi recunoașterea apiculturului ca profesionist, a necesității existenței lui, dar dincolo de toate conjuncturile, recunoașterea meseriei de apicultor, dobândirea statutului socio-profesional corespunzător reprezintă în cazul nostru un semn de recunoaștere de către noi înșine a propriei vocații dar numai atât... Aș vrea să fie o altfel de prezentare decât am făcut-o în trecut tot într-un număr al revistei "România apicolă", dar dacă nu are reacții palpabile din partea forurilor

competente totul devine apă de ploaie. Teoretic e relativ bine, dar nu știu dacă de această dată am izbutit să prezint situația așa cum o gândesc.

Oricum "orice început se vrea fecund", numai că, deși sunt dispus să mă dedau risipei cu explicațiile, nu mi-e încă limpede dacă conținutul e bine înțeles sau DORIT. În acest început de drum propun să ne acordăm reciproc o șansă. Noi apicultorii să devenim adevărat

profesioniști iar cei de sus să ne recunoască prin prevederile din legislația muncii. Apicultori sunt, baze melifere așijderea, timp și loc de comentat DA, și fie, ca în cadrul filialelor apicole din județe și sub oblăduirea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, apicultorul profesionist – meseriaș, să prospere. Ei bine, încrederea, certitudinea este și în scopul acestui articol. Cu vorbele altui apicultor: "chiar pentru asta m-am așternut la scris".

Precizări importante de la

REGISTRUL AUTO ROMÂN

Calea Griviței 391, sector 1, 78341 București

Nr. 7593 din 21.XII.98

C ă t r e

ASOCIAȚIA CRESCĂTORILOR DE ALBINE DIN ROMÂNIA

str. Thomas Masaryk nr. 17, sector 2, 70231 București

Referitor la scrisoarea dv. privind efectuarea inspecției tehnice periodice a pavilioanelor apicole vă comunicăm următoarele:

În cazul în care este posibilă deplasarea vehiculului, inspecția tehnică periodică se poate face la oricare stație de inspecție tehnică periodică autorizată.

În cazul în care nu este posibilă deplasarea vehiculului, inspecția tehnică periodică a acestor vehicule se poate face și la locul de garare, în aceleași condiții în care s-a făcut și verificarea tehnică în vederea omologării: asigurarea deplasării, a echipamentului de protecție (dacă este cazul), a unui tractor pentru verificarea funcționării sistemelor de frânare și de iluminare semnalizare. În acest caz, inspecția tehnică va fi efectuată numai de către reprezentanțele R.A.R.

În ultima perioadă a apărut însă diversificarea foarte mare a activității reprezentanțelor, în condițiile în care numărul de personal a rămas practic constant; pe lângă activitățile desfășurate la sediul reprezentanței se desfășoară acum și activități de auditare a atelierelor de reparații, a stațiilor de inspecție tehnică, etc. Din acest motiv, posibilitățile practice de a rezolva problema în acest fel sunt destul de limitate, deplasările la locurile de garare fiind mari consumatoare de timp.

În consecință, vă rugăm să aveți în vedere ca, prin filialele A.C.A. județene și prin punere de acord cu reprezentanța R.A.R. locală, să organizați această acțiune, acolo unde este posibil, prin gruparea efectuării acestor inspecții astfel încât la o singură deplasare să se efectueze inspecția tuturor pavilioanelor dintr-o anumită zonă, pentru ca problema să fie rezolvată într-un număr minim de deplasări și cu un minim consum de timp. Este recomandabil ca, împreună cu șeful reprezentanței R.A.R., să se întocmească o programare sau un grafic al deplasărilor.

În alte condiții, deși în principiu suntem de acord cu verificarea la locul de garare, nu vom putea pune în practică decât cu mare dificultate cele stabilite sau chiar vom fi nevoiți să amânăm sau să anulăm deplasările, din cauzele menționate mai sus.

DIRECTOR GENERAL,
ing. Ioan Țigănaș

GÂNDURI LA ÎNCEPUT DE AN

Costin NEDELCU

Sunt un tânăr apicultor de 31 ani și pe lângă profesia mea de inginer constructor îmi fac timp și pentru albine. Pot spune "tânăr" deoarece experiența mea pe cont propriu este de numai câțiva ani. Altfel cu albinele sunt familiarizat de multă vreme, deoarece bunicul meu se ocupa cu această frumoasă îndeletnicire, la care mai participam și eu din când în când. Începând din această vară am hotărât să mă implic mai mult în creșterea albinelor, să-mi formeze o mai bună bază teoretică și practică prin participarea la cursurile gratuite organizate de A.C.A., prin abonamentul la revista "România apicolă" și alte acțiuni și discuții cu apicultorii experimentați.

Pot să spun că dacă pentru mine creșterea albinelor a fost un hobby, acum doresc să fie ceva mai mult. Factorul uman influențează în cea mai mare măsură randamentul în apicultură, este probabil cel mai important și este necesară o instruire corespunzătoare. Până acum nu am avut un plan pe care să caut să-l urmăresc îndeaproape, a fost o etapă în care am căutat să-mi însușesc dinamica familiei de albine în decursul unui an. La început am făcut multe greșeli din care am avut de învățat, am întâlnit multe obstacole chiar dezarmante, unele există și în prezent, dar mi-am propus să trec peste tot și asta datorită faptului că în ultimul timp roadele au început să se vadă.

Pe viitor mi-am propus ca să obțin un profit indiferent cât de mic, ceea ce pentru mine problema se reduce pentru început la un plan de venituri și cheltuieli minuțios întocmit și respectat și asta deoarece în economia de piață toate activitățile în care se face o investiție în bani și muncă trebuie să aducă și profit.

Gândesc că în primul rând trebuie să merg înainte pe forțe proprii și să nu mă bazez pe ajutor din altă parte, căci la un moment dat voi obține și ajutor. O concluzie la care am ajuns este că o stupină mică nu rentează, asta în cazul în care există timp și doresc să găsesc un număr adecvat de familii de albine care să-mi corespundă din toate punctele de vedere.

Mulțumită Asociației Crescătorilor de Albine acum în România există Legea Apiculturii ceea ce reprezintă un prim pas foarte important, mai ales că această lege are un caracter stimulator.

Este foarte adevărat că în condițiile actuale ale economiei din țara noastră apicultorii devin din ce în ce mai puțini și fără o investiție pentru început de câteva milioane de lei nu se poate porni în creșterea albinelor. Mai este nevoie de o flexibilitate și de o putere mare de adaptare la schimbările de orice natură care apar ca de altfel în orice domeniu.

Acum sunt necesare cunoștințe nu numai cele legate strict de familia de albine, problemele care apar sunt de ordin tehnic, economic sau juridic și fără o bună formare profesională nu pot fi depășite.

Raportul venituri / cheltuieli este indicatorul de la care am pornit în a-mi rentabiliza stupina. Aceasta se poate face fie mărinind veniturile prin ridicarea prețului produsului (cu cea mai mare pondere fiind mierea) ceea ce practic nu se poate, fie prin micșorarea cheltuielilor sau chiar eliminarea pierderilor. Pentru aceasta consider că primordial este lărgirea orizontului teoretic prin participarea la cursurile organizate de Asociație, documentația tehnică cu autori de prestigiu, apicultorii experimentați, profesioniști și nu în ultimul rând pentru a fi bine și rapid informat abonamentul la revista lunară "România apicolă". De altfel în paginile "României apicole" în ultimii ani am observat o pondere tot mai mare a articolelor de marketing / management și citesc cu foarte mare interes relațiile în care apicultori din țările cu o economie de piață îndelungată prezintă problemele pe care le-au avut și rezolvările pe care le-au găsit.

Datorită evoluției rapide a cunoștințelor științifice ca și a situațiilor economice, este necesară o informare permanentă, altfel va fi repede depășit. Un mare avantaj este INTERNET-ul care reduce distanțele și costurile extrem de mult, apicultorii de pe tot globul au posibilitatea să ia legătura instantaneu și pot cerceta bazele de date din diferite țări cu costuri minime.

Consider că prin mărirea rubricii de mica publicitate și publicarea de anunțuri gratuit, revista va deveni mai căutată.

PĂRERI DESPRE REVISTA NOASTRĂ

Excelența-Sa Domnul JAMES ROSAPEPE

Ambasadorul Statelor Unite ale Americii la București:

"Sunt un mare admirator al apiculturii românești unde am observat potențialul imens, o bogată istorie și crescătorii de albine au jucat și joacă un rol important în acest cadru.

Apreciez ocazia de a vedea în revista "România apicolă" promovarea eforturilor ambasadei noastre de a simplifica procedurile de obținere a vizei pentru români.

Apreciez și mai mult faptul că revista a preluat anunțul (în nr. 10/1998 la pag. 19).

Doresc noroc apicultorilor români pentru noul an și LA MULȚI ANI!" (urarea a fost făcută în limba română).

* *
*

Domnul CRISTIAN TRIF

apicultor din Oradea, județul Bihor:

"Stimați domni,

Cu admirație pentru dumneavoastră, doresc să vă felicit sincer pentru munca depusă în a menține nivelul informațional la linia de plutire pe cât este posibil, în aceste momente vitrege apiculturii. Măcar noi cei stăpâniți de pasiunea pentru apicultură, în ciuda piedicilor, să nu o lăsăm să dispară deoarece a fost practică de moșii și strămoșii noștri și este binecuvântată ca și roadele ei. Deci să ne încurajăm unii pe alții pentru a putea continua.

Vă mulțumește cu stimă, un simplu apicultor."

Domnul ION PÎRGHIE

apicultor din Vicovu de Jos, județul Suceava:

"Stimați editori, membri ai colegiului de redacție,

În primul rând vreau să vă urez LA MULȚI ANI și sănătate, să vă dea Dumnezeu tot ce vă doriți, putere de muncă ca să ne puteți scrie frumoasele articole care le așterneți în revistă și care ne trezesc spiritul și inițiativa de a îngriji albinele cu cât mai mare dragoste și devotament. Aș vrea să-l felicit și să-i mulțumesc frumos domnului ing. Eugen Mârza care a scris atât de frumos despre consăteanul meu Ioan Vicoveanu pe care l-am cunoscut bine."

FOARTE IMPORTANT

Potrivit art. 206 din Codul Penal responsabilitatea juridică pentru conținutul articolelor publicate aparține autorilor. De asemenea, în cazul unor agenții de presă, publicații și personalități citate, responsabilitatea juridică le aparține.

Fumidil B®

ce e bun,
și albinelor le place

contra noșemizei albinelor
eficiență garantată

sanofi santé animale românia s.r.l.

FILIALĂ SANOFI SANTÉ NUTRITION ANIMALE

Str. Cristofor Columb 13, sector 1,
București 70181

tel: (01) 211 7363; fax: (01) 211 7427

sanofi
SANTÉ NUTRITION
ANIMALE

MARKETING APICOL

SE POATE PREVEDEA PREȚUL MIERII?

Prof. Carl SHAFER

Departamentul de Economie Agrară - Universitatea A&M Texas-SUA

În timp ce tendințele pe termen lung în ce privește producția de miere din SUA evidențiază o scădere, importurile crescute au aprovizionat cerințele din ce în ce mai mari în consumul mierii în SUA.

Prețul producătorului excepțional de ridicat în 1996 și 1997 a fost datorat se pare cantităților de miere destul de mici din stocul mondial.

Creșterea importurilor în ultimul timp și într-o mai mică măsură creșterea stocurilor, au condus la o scădere ușoară a prețurilor în SUA în 1997 în timp ce prețul la vânzarea cu amănuntul și profitul au rămas la fel de neconvenabile.

Prețul (cost) de producție al mierii în 1998 va depinde în mare măsură de 3 factori:

- producția de miere;
- **managementul stocurilor ca răspuns (rezultat) la prețul așteptat;**
- rolul importului de miere ca parte din totalul cantității de miere din SUA.

În prezent, programul guvernamental de susținere (subvenție) a prețului nu mai există. Producția de miere este în continuă scădere, deși consumul este în creștere. Acest consum a fost asigurat prin importuri. Exportul este slab, dar stabil – 4% din producția SUA iar prețul s-a stabilizat.

Într-o foarte elementară prezentare se sugerează factorii majori care pot influența prețul de la an la an. Care sunt Determinanții prețului mierii? 1. **Producție**; 2. **Stocuri**; 3. **Importuri**; 4. **Factorii cererii** (interni, exporturi); 5. **Marketing** (care asigură profitul).

Producția internă, contribuțiile la stocul intern, importurile, reprezintă cantitatea totală anuală,

Consumul intern, exporturile, ieșirile din stoc, diferențele în activitatea de marketing reprezintă cererea la nivelul producătorului.

Modificările la nivelul ofertei sunt în general mai mari decât cele la nivelul cererii. De aceea, factorii care influențează oferta sunt factori critici când se încearcă explicarea modificărilor de preț.

În timp ce producția se poate predetermina, stocurile și importurile influențează prețul. Această situație poate face dificilă prevederea prețului deoarece prețurile mari măresc importul și acest fapt conduce la scăderea prețului și implicit a importului ș.a.

Pentru a se individualiza efectul fiecărei variabile asupra prețului se cere un număr destul de mare de ani și date.

Traducere din American Bee Journal, nr. 5, mai 1998.

PATOLOGIE APICOLĂ

ULEIURILE VOLATILE ÎMPOTRIVA VARROOZEI

Chiar dacă stuparii au început să se obișnuiască cu inamicul nr. 1 al albinelor Varroa Jacobsoni lupta continuă.

Cercetătorii încearcă să găsească alternative la metodele chimice existente datorită apariției mecanismului de rezistență semnalat în Italia și datorită încercărilor

de a elimina reziduurile care ar putea apare în miere și ceară datorită folosirii îndelungate sau incorecte a chimicalelor.

O nouă metodă ar putea fi aceea a folosirii uleiurilor volatile (eterice) împotriva varrozei.

Robert C. Noel, stupar american din Cuhberland, Statul Maryland a descoperit că folosirea uleiurilor volatile reduce drastic infestarea cu parazitul Varroa.

În vara și toamna lui 1995, Robert C. Noel a hrănit familiile de albine cu sirop conținând uleiuri volatile în special ulei de perișor (Wintergreen Oil). El a amestecat 10 la 20 de picături (1/2 c.c.) de ulei în 453 grame de zahăr într-un vas de un litru restul completând cu apă caldă. El a hrănit albinele cu acest sirop folosind un hrănitor de urdiniș. După 30 de zile de tratament infestarea s-a redus drastic, albinele fiind aproape fără paraziți.

Robert C. Noel, folosește uleiurile volatile în 3 moduri: sub formă de sirop, sub formă de turte și sub formă de alifii pe fâșii de plexiglas.

După primele comunicări făcute de Robert C. Noel și Marry Mallow – fost președinte al Asociației Stuparilor din Statul Maryland – prof. James W. Amrine – entomologist la Universitatea West Virginia – a inspectat familiile de albine și prin studii a ajuns la următoarele concluzii:

- tratamentele cu uleiuri volatile sunt eficiente dacă ele ajung în aria de puiet;
- folosirea uleiurilor volatile sunt capabile să ucidă paraziții Varroa prin contact direct în 24 ore sau mai puțin. Albinele nu sunt afectate de uleiurile volatile;
- se pare că uleiurile volatile pe fâșiile de plexiglas sunt capabile să rupă buna funcționare receptorilor chimici de pe tarsiile și părțile bucale ale paraziților. Paraziții nu mai sunt capabili să recunoască o larvă matură de albină datorită prezenței uleiurilor volatile;
- în prezența uleiurilor volatile se pare că paraziții nu se mai pot reproduce normal. Pe fondul mai multor celule cercetate s-au găsit paraziți imaturi morți.

În concluzie se pare că uleiurile volatile rup mecanismul reproducerii parazitului Varroa.

Să fie oare uleiurile volatile medicamentele viitorului în lupta împotriva varrozei?

Traducere de Gheorghe TĂMAȘ din American Bee Journal, nr. 6, 1998.

TEHNOLOGIE APICOLĂ INTEGRATĂ

PERFORMANȚA FAMILIILOR DE ALBINE CU COMPORTAMENT IGIENIC ÎNTR-O STUPINĂ COMERCIALĂ

Marla SPIVAK, Gary S. REUTER

Departamentul de Entomologie al Universității din Minesota St. Paul, SUA

Colonii cu mătcă împerecheate natural dintr-o linie de albină italiană (*A. ligustica*) cu comportament igienic dezvoltat au fost comparate cu colonii dintr-o linie neselecționată pe comportament igienic, tot din rasa albinei italiene.

S-au comparat următoarele caracteristici:

- rata îndepărtării puietului omorât prin înghețare;
- gradul de infectare cu puiet văros;
- incidența locii americane;
- producția de miere;
- numărul de paraziți varroa pe albinele adulte.

Coloniile cu comportament igienic au îndepărtat semnificativ mai mult puiet înghețat decât coloniile neselecționate.

S-a găsit mai puțin puiet văros, nu s-au îmbolnăvit de locă americană și au produs mai multă miere.

S-au găsit de asemenea mai puțini acarieni Varroa în 3 din 4 stupine.

Acesta a fost primul studiu care să evalueze liniile de albină cu comportament igienic în colonii în câmp deschis, cu măști împerecheate natural.

Comportamentul igienic al albinelor este un mecanism de rezistență la maladiile puietului și este unul din modurile de apărare împotriva acarianului Varroa.

În ciuda avantajelor evidente pe care le aduc familiile selecționate pentru comportamentul igienic, puțini crescători de măști selecționează acest caracter. Scopul acestui studiu a fost acela de a se compara familii cu măști împerecheate natural, provenite dintr-o linie de albine italiene cu un pronunțat caracter igienic (*A.m. ligustica spinola*), cu familii provenite dintr-o linie comercială de albine italiene neselecționate pentru acest caracter (martor).

În studiile precedente care au urmărit relația dintre comportamentul igienic și rezistența la boli și acarieni, coloniile testate s-au format cu măști însămânțate artificial. Acest studiu s-a făcut pe familii formate cu măști împerecheate natural.

S-au enumerat următorii parametri (caracteristici):

- (procentul) rata eliminării puietului omorât prin frig;
- prezența puietului văros (nivele de infecție);
- prezența locii americane;
- producția de miere;
- numărul de Varroa pe albine adulte.

În general, apicultorii comerciali folosesc măști împerecheate natural, doar crescătorii (selecționatorii) de măști utilizează însămânțarea instrumentală.

În primul caz poate exista un control genetic al acestui comportament igienic prin saturarea arealului de împerechere cu trântori proveniți din familii care manifestă acest comportament.

Pentru selecționatori, mățile obținute trebuiesc testate pentru următoarele comportamente:

- eliminare a puietului omorât prin frig;
- incidența puietului văros și a locii americane;
- prezența și în ce măsură a Varroa;
- producția de miere.

Selecția comportamentului igienic nu compromite producția de miere, aceste două trăsături fiind corelate pozitiv genetic.

Traducere și prelucrare din revista APIDOLOGIE, mai-iunie 1998.

PRODUSE APICOLE

MIEREA – RISCURI ȘI EFECTE ADVERSE

*Dr. Karsten MÜNSTER și Dr. Uwe LANG (doctor în medicină)
Geissen, Germania*

Botulismul infantil

Botulismul infantil, însoțit de constipație ca prim simptom a fost pentru prima oară descris în 1976.

În 1989 s-au găsit mai mult de 600 cazuri în SUA. Unele studii (Arnon, 1979) au descoperit asocierea dintre botulism și hrănirea cu miere a copiilor la 27-29% din cazurile cercetate.

În cel mai recent studiu (1989, Spika) s-a găsit îndreptățită această asociere la 15% din cazurile studiate.

Studii microbiologice au arătat că 4% - până la 25% din probele de miere conțineau spori de *Clostridium botulinum*. Acești spori sunt rezistenți la temperaturi mari până la 110°C, la temperaturi mai mari fiind distruși după 30 min.

O ipoteză privind etiologia stabilește că în intestinul copiilor există diferențe calitative și cantitative în ce privește flora intestinală în funcție de forma de hrănire (lapte matern sau înlocuitori). Aceste diferențe pot influența germinarea, multiplicarea și dezvoltarea (eliminarea produșilor toxici) în urma ingestiei sporilor de *Clostridium botulinum*.

De exemplu, este cunoscut din studii in vitro, că anumite specii de ruterobacteriaceae și *Clostridia* pot distruge toxinele botulinice și inhiba dezvoltarea *C. botulinum*.

Deoarece cunoștințele nu sunt complete în acest sens se interzice administrarea mierii în hrana copiilor mai mici de 1 an și în special celor mai mici de 6 luni, din motive de siguranță.

Traducere din American Bee Journal nr. 5, mai 1998.

MANAGEMENT APICOL

SITUAȚIA LOCII AMERICANE – DILEMA INDUSTRIEI APICOLE

A. MATHISON

Președinte al Comitetului Industrial al Fermierilor apicoli din Australia

Trebuie să fie recunoscut faptul că loca americană atinge proporțiile unei epidemii în întreaga industrie apicolă australiană, 30% din totalul stupinelor având 1% din totalul stupilor infectați.

- Situația a luat amploare din 1977 când mai puțini de 1% din totalul apicultorilor aveau loca în familiile lor.
- Unii apicultori din sectorul comercial promovează în prezent conceptul de utilizare, universal valabil, al antibioticului oxitetraciclina (OTC) în profilaxia locii americane.
- În America, OTC a fost cu succes folosită în profilaxia bolii pentru mai mult de 30 de ani.
- În același timp, procentul stupilor infectați în SUA a crescut de la 1% la 100% în unele locuri.
- Asociațiile de producători comerciali de miere și a polenizatorilor din Australia care au păstrat stupinele libere de locă printr-un management corect, disciplinat se găsesc din nou în fața acestei boli cauzate de neglijența și nepăsarea altor apicultori din zonele cu o mare concentrație de familii de albine (necesare polenizării sau producției de miere).
- În timp ce trebuie recunoscut că loca americană este epidemică, este probabil ca 60% dintre stupine să fie libere de locă în prezent.
- Legile curente sunt încălcate prin transmiterea bolilor și a mierii cu reziduuri de OTC, între țări, în cantități mari, bine împachetate (mascate).
- În timp ce industria poate și trebuie să facă mult mai mult pentru a se autoregla, pe termen lung eșecul în a face ceva acum pentru a controla loca americană, va conduce la situația de a se utiliza oxitetracicilina în 100% din stupi pentru a se controla loca și a supraviețui industria apicolă.
- OTC, deși este singurul medicament disponibil cu prescripție pentru a controla loca europeană, este utilizat și în tratamentul locii americane și este importat la cerere.
- Fără reguli de disciplină și legislative, precum și fără controlul mierii la vânzătorii en gros nu se vor putea preveni unele infecții.
- Deși este probabil ca utilizarea pe scară largă a OTC de către apicultorii comerciali, pentru a trata loca americană, să fie cel mai eficient tratament pentru locă, consumatorii de miere vor deveni conștienți, inevitabil, de faptul că mierea este obținută (produsă) utilizând un antibiotic și că aceasta nu mai este un produs pur. Va exista probabil o reacție a pieții.
- În ultimul timp, utilizarea antibioticelor în producerea hranei omului cum ar fi produsele animaliere a devenit o problemă a comunității medicilor și oamenilor de știință.
- Antibioticele folosite considerate ca fiind eficiente permanent în tratamentul unor boli ale omului sunt în prezent în situația de a fi retrase din tratamentul multor infecții

comune, în patologia umană și se prevede a deveni inutile în tratamentul multor boli dată fiind rezistența agenților patogeni ai bolilor la antibiotice.

- Deci este probabil că utilizarea antibioticelor în profilaxia unor boli care afectează obținerea de produse pentru hrana omului, să fie abandonată în viitorul apropiat.
- În acest context, industria apicoasă poate deveni falimentară și cu nici o variantă de salvare prin folosirea sau interzicerea utilizării OTC. De aceea producția de miere, campaniile de îmbuteliere și securitatea pieții, în prezent va suporta o presiune mare a importurilor creind o mulțime de pierderi serioase.
- Astfel, deocamdată, singura soluție rămâne un management corect, distrugerea materialelor infectate, ca măsură de profilaxie în această boală.

Traducere din The Australasian Beekeeper, iunie 1998.

P R O F I L

Dr. HACHIRO SHIMANUKI

Președinte al I.B.R.A.

(International Bee Research Association - Asociația Internațională a Cercetărilor Apicole)

S-a născut și a copilărit în Hawaii; și-a luat bacalaureatul și licența la Universitatea din Iowa, Hawaii.

Shim, așa cum este cunoscut de cei mai mulți prieteni, a studiat apicultura cu Dr. Walter C. Rothenbuhler. După terminarea facultății (1963), s-a angajat la Departamentul de Agricultură din SUA la laboratorul pentru apicultură din Laramie, Wyoming. În 1966 s-a transferat la Beltsville în Maryland ca șef de investigații în bolile albinelor. În prezent este cercetător șef în cadrul aceluiași laborator din Beltsville, cel mai vechi laborator din USDA (Departamentul de Agricultură din SUA).

Dr. Shimanuki a scris multe articole științifice și capitole de cărți ocupându-se în primul rând de bolile albinelor, nutriția albinelor legată de patologie.

Unul din multele lui roluri este să servească drept legătură, consultant, reprezentant tehnic în universități, agenții de stat sau federale, la nivel guvernamental și în diferite organizații naționale și internaționale.

Dr. Shimanuki a fost membru al Consiliului IBRA editor SUA al publicației APIDOLOGIE, membru al Comisiei de Patologie apicolă a APIMONDIA, membru în Agenția SUA pentru albinele africanizate și în grupul de lucru tehnic pentru paraziții traheali, precum și membru în Comitetul celor 3 țări – SUA, Canada și Mexic. Dr. Shim a fost membru în IBRA, Societatea americană de Entomologie, Societatea americană de Microbiologie, Sigma Xi, Societatea pentru Patologia Insectelor, Federația Americană de Apicultură, Asociația Producătorilor Americani de Miere, Societatea Apicultorilor din Est, Asociația Americană a Apicultorilor Profesioniști, membru de onoare în Asociația Inspectorilor Apicoli din America.

Alegerea lui ca președinte al IBRA vine ca o urmare a vastelor cunoștințe acumulate în apicultură.

Dr. Shim a vizitat laboratoare apicole din SUA, Mexic, Canada, Paraguay, Brazilia, Japonia, Vietnam, Tunisia, India, Pakistan, Tailanda, Israel, Yugoslavia, Polonia, Germania, Franța, Italia, Anglia, Noua Zeelandă, Costa Rica, Belgia, Argentina și Egipt.

Căsătorit cu Susan, au 2 copii: Eli și Annie. Susan este apiculatoare în adevăratul sens al cuvântului, având 35 familii de albine în Maryland și în New York, a câștigat multe premii pentru miere, ceară, rețete culinare.

Traducere din Bee World, nr. 3/1998.

Traduceri și prelucrări de ing. Eliza COZMA-CĂUIA

RUBRICĂ REDACTATĂ DE BIOL. MIHAELA ȘERBAN
Membru de Onoare al APIMONDIA

VIGOARE ȘI SANATATE PRIN PRODUSE NATURALE APICOLE

S.C. Complex Apicol S.A

produce o bogată gamă de
produse alimentare, energo-
vitalizante și cosmetice.

Produsele pot fi cumpărate de
angroșiști la sediul societății
din București, Bdul. Ficusului Nr.42
Sector.1,

Telefon: 232.48.71;

Fax: 232.50.98

iar cu amănuntul de la magazinele
APICOLA ale Asociației
Crescătorilor de Albină din
întreaga țară.

